

WARSZAWA, 12. 9. — Dziś padły	71157	166973	108	173316	169451
następujące główne wygrane:	157132	133908	57767	48377	28626
20.000 zł — 37746	154546				
10.000 zł — 163651 56117		1000 zł —	117715	45773	44499
5000 zł — 26275 40427	177556	71462	103886	102797	6728
2000 zł — 147027 11433 23643	168852	34890	47318	52742	26988

KINO RIALTO
Przejazd 1. **Harry Piel**
w pełnym emocji i napięcia filmie
"Śmierćelny skok"
Cudowna gra i tresura zwierząt!
Dziś o g. 12, 2 i 4. 3 PORANKI Ceny od
DLA MŁODZIEŻY CENY ULGOWE.

OSTATNIE 2 DNI
Ulubieniec całego świata
85

Szloch nad grobem zamordowanego księdza. W pogrzebie wzięło udział kilka tysięcy ludzi.

BIAŁYSTOK, 12. 9. — Wczoraj na cmentarzu przykościelnym w Czarnej-Wsi złożone zostały na wieczny spoczynek zwłoki zamordowanego ks. Jerzego Poczeb-Odlanickiego.

Uroczystości żałobne, które odbyły się w asyście 20 księży z delegatem ks. arcybiskupa Jędrzeja Świątkowskiego i ks. dziekana białostockim Al. Chodyką na czele. Władze państwowe reprezentował starosta powiatowy Szagon.

Pogrzeb nosił charakter podniosłej manifestacji uczuć kilkusetosobnego tłumu w stosunku do swego duchownego pasterza, który poległ z rąk skrytobójców.

Złożono kilkanaście wienieców od instytucji, organizacji i poszczególnych osób. Nad otwartym grobem przemówił ks. prałat Sienkiewicz z Zabłudowa, a przemówienie to przerywane było wielokrotnie połączonym szlochem licznie zgromadzonej rzeszy przyjaciół i wiernych.

ŻYCIE ZGIERZA.

O higienę w mieście.

Zgierz obecnie bezsprzecznie należy do jednych z najlepiej utrzymanych miast. Czyste ulice, odrestaurowane ostatnio domy robią miłe wrażenie.

Najlepiej przedstawia się plac reprezentacyjny Marszałka Piłsudskiego z gmachem Ratusza, tudzież wyniosłym kościołem parafialnym. Jest to najładniejszy punkt naszego miasta.

Ulica Józefa Piłsudskiego również dodatnio się przedstawia, zwłaszcza, że wszystkie domy zostały odrestaurowane i pomalowane w jednym odcieniu. Inne ulice naszego miasta nawet w dzielnicy fabrycznej dostrzegają się do reszty miasta. Najgorzej przedstawiają się peryferie mimo, że ulice na krańcach są częściowo zabrukowane. Znikły rozmokłe jezdnie i chodniki dla pieszych, gdzie w czasie deszczu robiły się topiele. Obecnie mamy tam doskonałe ulice wybrukowane z betonowymi chodnikami. I tak ul. Królewska i Kościuski zmieniły całkowicie swoje oblicze. To samo dzieje się na Przybyłowie, który coraz bardziej upodabnia się do śródmieścia. Jedynie dzielnica przy głównej szosie do Łodzi znajduje się w stanie zupełnie pierwotnym i opuszczonym. Jeśli wspomnimy o parkach Kościuski i nad stawem miejskim, o naszych gmachach reprezentacyjnych dla użytku publiczności, jak Miejski Zakład Kąpielowy, Szkoła pow. Nr. 1, Seminarium Nauczycielskie, o nowopowstałej dzielnicy przy dworcu, gdzie jak grzy-

by po deszczu wyrastają piękne domy — otrzymamy miły obraz naszego miasta. Te raz kolej na mieszkańców miasta, którzy nie zawsze postępują dobrze. Łamanie drzewek na szosach bynajmniej nie należy do objawów kultury. Albo inna rzecz... Mamy na myśli zanieczyszczanie rynsztoków. Przecież one bynajmniej nie służą po to, by wylewać w nie nieczystości, jak to niestety dzieje się na niektórych ulicach. Na ulicę czy to na peryferiach, czy w śródmieściu nie wolno absolutnie nic wylewać, nawet „czystej” wody po umyciu podłóg.

Należy mieć nadzieję, że te „staromiejskie” obyczaje wylewania i wypuszczania brudów do rynsztoków zostaną ukrócone przez bacniejszą kontrolę sanitarną każdej posesji pod względem zaopatrzenia w dół murowane i nakryte śmietniki.

PORADNIK ROZRYWKOWY.

Cyrk „Areny” przy ul. Aleksandrowskiej daje dzisiaj i jutro ostatnie przedstawienia. Odbędzie się one po południu o godz. 4-ej i wieczorem o 8.30. Mieszkańcy naszego miasta mają więc jeszcze okazję zobaczyć niezwykle wyczyny siły i odwagi ludzi, którzy niejednokrotnie narażają się przez swe karkołomne popisy na utratę zdrowia a nawet życia.

Kino „Apollo” wyświetla wspaniały film „Wiedeńskie noce” z Ramonem Novaro.

MOTOCYKL WPADŁ NA ROBOTNIKA

Kronika pogotowia ratunkowego, kradzieży i pożarów

ŁÓDŹ dnia 12 września. Wczoraj przy ul. Wólczańskiej 199, Zygmunt Świętosławski, murarz, zam. Inflancka 6, padł z wysokości 3 metrów do dołu kanalizacyjnego, doznając ciężkiego uszkodzenia pleców i nóg. Lekarz Pogotowia Miejskiego odwiózł poszkodowanego do szpitala im. Prez. Mościckiego.

— Dziś o godz. 5.35 rano, Franciszek Szczepański, robotnik, lat 30, zam. przy ul. Kopernika 30 został najechany przez motocykl i doznał dotkliwego uszkodzenia klatki piersiowej. W stanie poważnym poszkodowany odwieziony został do szpitala im. Prez. Mościckiego.

— W fabryce N. Eitingona robotnik Lankerowicz Leonard uległ ciężkiemu wypadkowi przy pracy, doznając złamania

obu kości onsa oraz ran całej twarzy. Lekarz Pogotowia Czerwonego Krzyża odwiózł poszkodowanego do szpitala Ubezpieczalni Społecznej.

„Hotel” w suterynach szkoły

Zarządzenie władz miejskich.

ŁÓDŹ, 12. 9. — Wydział Techniczny Zarządu Miejskiego wystąpił do prezydenta Godlewskiego z wnioskiem o zabezpieczenie budynku szkoły mieszczącej się przy ul. Zagajnikowej 54 przed włamaniem i przydstawianiem się nocną porą różnych indywiduów do suteryn gmachu, gdzie urządzają sobie noclegi.

P. prezydent polecił jednej z firm łódzkich wstawienie 59 krat. Koszt ten inwestycji wyniesie około 2 tysiące złotych.

ŻYCIE PABIANIC.

Statut zrzeszenia drobnych właścicieli mechanicznych tkalni zarobkowych.

W swoim czasie na terenie Pabianic zorganizowane zostało Okręgowe Zrzeszenie Włókiennicze, w skład którego wchodził Oddział tkalni mechaniczno-zarobkowych m. Pabianic, grupujący w swych szeregach ponad 125 właścicieli małych — po kilka mechanicznych krosien liczących — tkalni zarobkowych. Gdy oddział ten po kilkuletnim istnieniu przybrał na sile i znaczeniu okazało się, że całe okręgowe zrzeszenie włókiennicze nie posiada zalegalizowanego statutu, wobec czego zrzeszenie wraz ze swoimi oddziałami oficjalnie istnieć nie może. Aby uratować nowopowstałą placówkę organizacyjną tymczasowy zarząd oddziału tkalni mechanicznych opracował własny statut, który określa organizację jako zrzeszenie zupełnie niezależne pod nazwą „Chrześcijańskie Zrzeszenie Włókiennicze i 7 tkalni Mechanicznych na województwo łódzkie z siedzibą w Pabianicach ul. Kilińskiego 5”. Statut ten w najbliższym czasie zatwierdzony zostanie przez władze. Obecny tymczasowy zarząd nowej organizacji już rozpoczął bardzo intensywną działalność, zmierzającą do poprawy warunków pracy w tym dziale przemysłu. Przede wszystkim zawarta została umowa zbiorowa z tk. zw. nakładcami, tj. przedsiębiorcami dostarczającymi drobnym tkalniam zarobkowym surowiec do wyrobu materiału. Specjalna, ustalona taryfa ściśle określa cenę wyrobu metra towaru i taryfa ta obowiązuje wszystkich drobnych zarobkowców tak zrzeszonych jak i niezrzeszonych, oraz wszystkich fabrykantów, powierzających surowiec do przeróbki na swój rachunek. W ten sposób zrealizowane zostały najważniejsze i najpilniejsze zamierzenia nowego zrzeszenia, i unormowano stosunki w tym dziale przemysłu włókienniczego. Dą-

żeniem zrzeszenia jednak jest, aby każdy z jego członków pracował na rachunek własny, bez udziału nakładców. W tym celu wysuwa się projekt założenia przy pomocy odpowiednich czynników spółdzielni tkackiej, któryby umożliwiała członkom nabycie surowca na kredyt lub służyla członkom kredytu na p. eniężnym na ten cel. W dążeniach tych przyświeca drobnym właścicielom mechanicznych tkalni zarobkowych cel: rozwój i dobro rodzimego przemysłu krajowego, uniezależnienie od elementów obcych. Nakładcami są w lwiej części żydzi, którzy posiadając odpowiednie kapitały prywatnie opanowali niemal całkowicie drobny wyrob i handel manufakturą, dyktując swoje warunki tkalniam i ciągnąc w ten sposób duże zyski.

W razie uieczwiznienia tych zamierzeń zrzeszenia uczyniono by poważny krok naprzód w dziedzinie spolszczenia bardzo poważnego działu w przemyśle włókienniczym kraju.

DOKĄD POJŚĆ WIECZOREM?

Oświatowe ul. Gdańska „Róża” Bohaterki zmagania rewolucjonistów polskich w 1905 roku z caratem, uwiecznione zostały w potężnym dramacie Żeromskiego, który przeniesiono na film. Film ten winien zobaczyć każdy.

„Nowości” ul. Kościuski 14 Pat i Pata chon jako cyrkowcy.

5 ZŁOTYCH trwała ondulacja z gwarancją aparatem parowym lub elektrycznym Główna 38.

PIECE, kuchnie przenośne, wszelkie roboty zdumskie wykonywa „Kozminek” Główna Nr. 51.

ZDARZENIA I WYPADKI

(—) Ks. Prymas Hlond przybył do Belgii.
(—) Francuski minister przemysłu i handlu Bastid, który przybył wczoraj do Warszawy, został odznaczony wielką wstęgą orderu Polonia Restituta, dyr. Alphand krzyżem komandorskim, a dyr. Benedetti krzyżem kawalerskim. Min. Roman podjeżdżał francuskimi gości obiadem w hotelu Bristol.

(—) W jednym z paryskich dzienników ukazała się wiadomość o bliskim przyjeździe do Warszawy premiera Goeringa.

(—) Komitet ekonomiczny ministrów uchwalił na wczorajszym zebraniu wytyczne w zakresie zatrudnienia i pomocy dla bezrobotnych w okresie zimowym. Dalej uchwalono ograniczyć dowóz towarów z zagranicy, rozszerzenie ulg dla właścicieli takówek i przedsiębiorstw autobusowych. Wreszcie zatwierdzono zasady osiągniętego porozumienia między właścicielami nieruchomości a organizacjami kupieckimi w sprawie lokali przemysłowych i handlowych, na podstawie których minister sprawiedliwości opracuje projekt nowego dekretu Prezydenta.

(—) Do Berez Kartuskiej został odwieziony Władysław Karcz, sekretarz Stronnictwa Ludowego w Brzesku.

(—) Sąd Okręgowy w Łodzi skazał 30-letniego gajowego maj. Porzezwice, gm. Górka Pabianicka na 10 lat więzienia za zabójstwo administratora Juliusza Gatkę.

ZNOWU CHAURY!...

Stan pogody w Łodzi.

ŁÓDŹ, 12. 9. — W dniu dzisiejszym o godz. 9-ej rano temperatura w centrum miasta wynosiła 11 stopni powyżej zera. (Najniższa temperatura w nocy — 10 stopni powyżej zera).

O tej samej porze barometr wykazywał ciśnienie 759 mm. — Tendencja barometryczna — nagły wzrost ciśnienia. Ciepłota i pogodnie bez opadów. Wiatry wschodnie.

Żurnale mód

NA SEZON JESIEŃ — ZIMA

w bogatym wyborze są do nabycia w Biurze Dzienników i ogłoszeń „PROMIEN”

Łódź Andrzej Nr. 2 tel. 112-08

ZAGINĘŁY weksle in blanco z roku 1931 na sumę zł. 1.000 z wyst. Bolesława Stasiaka, zamieszkałego w kol. Mikołajewskiej gm. Lubomiersk, takowe unieważnia się.

ZDOLNA EKSPEDIENTKA z branży spożywczo - kolonialnej potrzebna. Oflerty do „Echa” pod „UCZCIWA”

HALLO! HALLO! RYBACY!

W niedzielę 13 bm. rano o godzinie 5 odbędzie się konkurs z nagrodami przy ul. Pabianickiej Nr. 88.

Popierajcie Czerwony Krzyż

Dr. med. **Wacław KOKORZECKI**
powrócił
Choroby wewnętrzne i nerwowe
MAGISTRACKA 8, telef. 211-20
Przyjmuje od 2 — 5 pp. w niedziele święta od 10 — 12 pp.

Dr. W. BALICKA
SIENKIEWICZA 52 (róg Nawrotu)
telefon 194-03.
CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE.
Przyjmuje kobiety i dzieci od godz. 1-ej do 2-ej i od 6 do 8 wiecz.

Dr. med. **Bernard SPIRO**
choroby wewnętrzne, roentgen
Piotrkowska 114, tel. 178-35.
godz. przyjęć 5 — 7 p. poł.

Lecznica prywatna
Dr. Z. RAKOWSKIEGO
dla chorych na uszy, nos, gardło i płuca
przyjmuje chorych przychodzących i stałych.
Przy leczeniu czynny jest Gabinet Roentgen.
do wszelkich prześwietlań i zdjęć.
Piotrkowska 67. Tel. 127-81
od 9-21 i 6-8.

Dr. B. HURWICZ
choroby skórne i weneryczne
Piotrkowska 10
Przyjmuje od 8-11 i od 5-9 w niedz i święta od 8-1.

DR. BRAUN
ul. Cegielniana 4 tel. 100-57
Spec. chorób skórnych, wenerycznych i seksualnych.
przyjmuje 8-1, 5-9 wieczór.
Niedz. i święta od g. 10-1 w poł.

Dr. med. **GUSTAW KOHN**
Specjalista akuszer-ginekolog
diatermia
ul. Piłsudskiego 51, tel. 170-03
przyjmuje od 8-10 i od 4-8 w.

Lecznica „OMEGA”
Główna 9, telefon 142-42.
Przyjmuje lekarze we wszystkich specjalnościach
Gabinet Dentystyczny
Analizy lekarskie, zastrzyki Rentgen
lampa kwarcowa, diatermia i t. d.
PORADA 3 zł.

Dr. med. **TREPMAN**
specjalista chorób wenerycznych.
skórnych, moczopłciowych.
ZAWADZKA 6, telefon 234-12
Przyjmuje od 8-11 r. — 4 i od 6-8 w.
w niedziele i święta od 8-11 w południe

Doktor **J. SOŁOWIEJCZYK**
spec. chor. wenerycznych i skórnych.
powrócił
ul. Piotrkowska 99. — Tel. 144-92.
od 2-3, 5-9 wiecz.
w niedziele i święta od 9-11 rano

Dr. med. **H. ROZANER**
powrócił
Specjalista chorób wenerycznych, skórnych i seksualnych.
Narutowicza 9, fr. II piętro
Tel. 128-98 przyjmuję od 9-1 i od 5-9 wiecz.

Dr. med. **Edward REICHER**
Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i seksualnych
Południowa 28, tel. 201-93
przyjmuje od 8-11 rano i od 5-8 wiecz.
w niedziele i święta od 9-12 w poł.

Dr. med. **M. TAUBENHAUS**
AKUSZER - GINEKOLOG
przyjmuje od 8-9 r. i 4-8 w.
Zgierska 11, Tel. 246-09

Dr. **HENRYKOWSKI**
Specjalista chorób wenerycznych, skórnych i seksualnych
przeprowadził się na ul. TRAUĞUTTA 9,
front i piętro, tel. 262-98.
od 11 rano od 6-9 wiecz. w niedziele święta od 9 — 12.30, po poł.

Dr. **J. NADEL**
AKUSZER - GINEKOLOG
ul. Andrzej 4, telef. 228-92
przyjmuje od 2-5 po poł. i od 6-7.30 w
w „Lecznicy” Brzezińska 11 od 12-1-ej

DR. MED. **NIEWIAŻSKI**
spec. chor. wenerycznych, skórnych i seksualnych
ANDRZEJA 5, telefon 159-40
przyjmuje od 8-11 rano i od 5-9 wiecz.
w niedz. święta od 9-12 pp.

DR. MED. **H. LUBICZ**
Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe
CEGIELNIANA 7. Tel. 141-32
Przyjmuje od godz. 8-10 12-2 5-3 wiecz.
W niedziele i święta od 9 do 11 rano.

Poradnia Wenerologiczna
Piotrkowska 45, tel. 147-44
Lecz. chor. wenerycznych, skórnych i seksualnych.
Kobiety i dzieci przyjmuje kobieta-lekarka
czynna od 9 rano do 9 wiecz.
PORADA 3 ZŁ.

Dr. med. **NITECKI**
choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe.
NAWROT 32, front i piętro — Tel. 213 18
przyjmuje od 8-9.30 r. i od 5.30-9 w
w niedziele i święta od 9 do 12 w poł.

Dr. med. **WÓLKOWY**
powrócił
Spec. chor. wenerycznych, seksualnych i moczopłciowych.
Cegielniana 11, tel. 238-02
Przyjmuje od godz. 8-12, od 4-9 w. niedzielę i święta od godz. 9-1.

prywatna **WENEROLOGICZNA**
leczenie chor. wenerycznych i skórnych.
Piotrkowska 161
Czynna od 8 rano do 9 wiecz.
w niedz. i święta od 9 — 1 ppół.
Panie przyjmują kobiety-lekarki.
PORADA 3 ZŁ.

Dr. med. **H. KLACZKOWA**
położnictwo i choroby kobiece
Piotrkowska 99,
tel. 213-66,
przyjm. codz. od 10-12 i od 5-8 po poł.

Dr. **Ignacy Piechowicz**
Akuszerka i chor. kobiece
Śródmiejska 18 tel. 107-79
przyjmuje od 8-10 rano i od 4-7 wiecz.

Dr. med. **M. GLAZER**
Choroby skórne i weneryczne
ZACHODNIA 64. Tel. 185-49
powrócił
przyjmuje od 12 — 2 i od 7 — 8½ wiecz.
w niedziele i święta od 10 — 12 w poł.

Dr. **HELLER**
Spec. chorób wenerycznych moczopłciowych i skórnych.
TRAUGUTTA 8. Tel. 179-89
Przyjmuje od 8-11 i od 4-8 wiecz.
W niedz. i święta 10-12. pp.

LECZNICA **CHORÓB OCZU**
ze stałymi iótkami
DOKTORA
DONCHINA
ul. Piotrkowska Nr. 90,
tel. 221-72.

przyjmuje się chorych, wymagających przebiegu leczenia w lecznicy (operacje etc.) i także przy chodzących 2 — 1 i od 4 — 7 i pół.

Doktor **Dr. FELDMAN**
akuszer-ginekolog
Kilińskiego 113 (róg Nawrot)
tel. 155-77

VOXRADIO do sieci z 3 lampami zł. 135 z 4 lampami zł. 180. Sprzedaz również na raty od zł. 3 tygodniową. Piotrkowska 79 w podwórzu.

PRYWATNE Żeńskie Kursy Kroju, Szycia Modelowania i Robót Ręcznych Marii Pawłowej w Łodzi, Piotrkowska 103. Przyjmuje zapisy na trzymiesięczne kursy pod nowym kierownictwem: krój i modelowanie krawieckie, krój bielizniarski, robót ręcznych. Świadectwa po ukończeniu. Kompiety ranne i wieczorowe. Opłaty niskie.

ZAGINĘŁA karta ziemieśnicza wydana przez Cech Szewski w Zgierzu, w roku 1928 na nazwisko Wacława Witczaka.

DOŻYWOTNIA SŁUŻBA. Kobieta za 130 złotych.

NIEWOLNICTWO W ARABII.

Hodeida, we wrześniu.

W Arabii, oddzielonej od świata murem niemal nie do przebycia, niewolnictwo na daleko istnie.

Proponowano mi niedawno piękną młodą niewolnicę w pewnym mieście południowo-zachodniej Arabii za cenę odpowiadającą 5 f. st. (130 zł.).

Kiedy na propozycję tę odpowiedziałem odmownie, Arab, który z nią wystąpił, nabrał zapału do sprawy. Arabowie bowiem pasjonują się tylko do walki i handlu.

Sądził także, że lubię targować się, jak wszyscy ludzie Wschodu, oraz, że uda mu się dobić targu po kilku godzinach rozmowy i licznych filizankach kawy. Był zatem wielce rozczarowany, gdy w rezultacie dowiedział się, że odmowę swą traktuję serio.

W długiej podróży mej po Arabii przekonałem się, że niewolnictwo prosperuje tutaj jak przed tysiącami lat mimo wszelkich starań narodów zachodu usunięcia tej plagi ludzkości.

Omawiałem tę kwestję z pewnym urzędnikiem administracyjnym w Adenie. Opowiedział mi przy tej sposobności historię jednej z tubylczych kobiet z Mombassa w Kenia. Pewnej nocy księżycowej wyszła sama po wodę do źródła, gdy znikąd napała ją kilku mężczyzn i urowadziła. Dyplomata angielski w podróży swej po południowej Arabii pięć lat później spotkał tam tę samą dziewczynę jako niewolnicę. Opowiedziała mu, skąd pochodzi.

Ludzie Wschodu zwykli łączyć pojęcie niewolnictwa z pojęciem o karach cielesnych i okrucieństwie. Należy zaznaczyć, że stosunki, panujące wśród niewolników arabskich są zgoła inne od tych, które znamy z opowieści o niewolnictwie w Ameryce, przed jego zniesieniem. Nie brakuje wśród mahometańskich niewolników ludzi, zupełnie zadowolonych ze swego losu. Niewolnictwo godzi się z charakterem patriarchalnym Arabów. Wobec tego, że nie płacą oni swej służbie stałego wynagrodzenia, a udzielają jej w formie przedmiotów użyteczności codziennej, byłoby zrozumiałe, że służba, kierując się własnym interesem, musiałaby szukać pana,

udzielającego jej najcenniejszych darów. Jest więc rzeczą wygodniejszą dla Araba, nie prowadzącego koczowniczego życia, kupować służbę na własność, niż wynajmować ją. Handel niewolnikami jest w Arabii rzeczą zupełnie uprawnioną, a nawet miasto tak święte, jak Mekka, jest jednym z głównych targów na niewolników. Oczywiście są i liczne inne.

Krążąc po miastach arabskich nieraz widywałem niewolników — Abisyńczyków, Murzynów i mulatów. Nigdzie jednak nie widuje się setek młodych dziewcząt niewolnic, szczelnie ukrytych w domach.

Nawet na rynkach podczas targów niewolników nie widać niezadowolonych twarzy. Zresztą niewolnictwo w Arabii nie jest przeszkodą do osiągnięcia najwyższych stanowisk. Gubernatorem Hadżareinu w Hahramacie (połudn. Arabii) jest Ubeid-ben-Salin, dawniejszy niewolnik afrykański. Również i Feraï Said, ongi gubernator Shibamu, a obecnie Scheilu, był niewolnikiem.

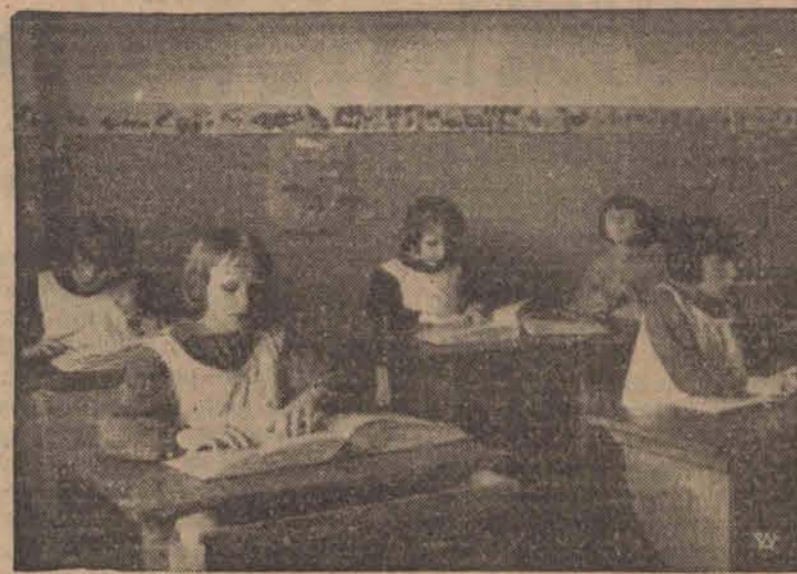
Wojciechowski.

Obserwatorium im. Marsz. Józefa Piłsudskiego na Pop Iwanie.

Przed kilkoma dniami odbyła się uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego pod wznoszone przez Zarząd Główny LOPP. Obserwatorium Meteorologiczno-astronomiczne, im. Marszałka Józefa Piłsudskiego na najwyższym szczyście pasma górskiego Czarnohory Pop Iwanie o wysokości 2.022 mtr. Reprodukowany fotomontaż przedstawia: a) Uczestnicy uroczystości wraz z przedstawicielami prasy udając się na kucykach huculskich na szczyt Pop Iwana. b) Robotnicy przy fundamentach nowego obserwatorium. c) Fundamenty obserwatorium w dniu uroczystego poświęcenia kamienia węgielnego. d) Fragment z uroczystości poświęcenia kamienia węgielnego przez ks. prałata Paszkowskiego. Przemawia wicewojewoda Kaczmarek, obok stoi delegat Ministra Spraw Wojskowych płk. Heller.

Na rzecz nieszczęśliwych niewidomych.

W dniach 13 i 14 września odbędzie się na terenie całej Rzeczypospolitej, zorganizowana przez Tow. Opieki nad Ociemniałymi, zbiórka pieniężna na rzecz nieszczęśliwych niewidomych. Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi prowadzi bowiem w Łaskach pod Warszawą specjalne zakłady dla ociemniałych, otaczając ich racjonalną, umiejętnie zorganizowaną opieką, oraz dając naukę, wychowanie, wyszkolenie fachowe i pracę. W ten sposób Towarzystwo spełnia wielkie zadanie przetrwania nieszczęśliwych ociemniałych, na świadomych swoich celów i obowiązków członków społeczeństwa. Zdjęcie przedstawia niewidome dziewczynki w czasie lekcji czytania w 7-o klasowej szkole powszechnej dla niewidomych.

—oOo—

Alkohol uśmiercił trzech emigrantów. Żony nieszczęśliwców bawią w Polsce.

„Wiarus Polski” donosi: O tragicznym zgonie trzech polskich robotników, ojców rodzin, ludzi poważnych i szanowanych w Sainen Gohelle.

Wieczorem zebrali się trzech przyjaciół, Stanisław Sekuła 53 lat, Bonarek i Michał Lindner 49 lat w mieszkaniu Ignacego Kotowskiego w Sainen Gohelle, gdzie zaczęli grać w karty i popijać wódkę. Dwa litry poszły przy tej zabawie. Bonarek wyszedł wcześniej, i dzięki temu żyje.

Nazajutrz pierwszy Michał Lindner

po okropnych boleściach zakończył życie, za nim poszedł Ignacy Kotowski, a na ostatku Stanisław Sekuła. Wszyscy w jednym dniu i wszyscy po strasznych bólach wyzionęli ducha.

Lekarz skonstatował śmierć przez zatrucie alkoholem o sile 90 stopni.

Żony Lindnera i Kotowskiego bawią w Polsce i nie wiedzą o strasznym losie ich mężów, żona Sekuły znajduje się w szpitalu, gdzie ją dosięgła wieść o zgonie męża.

—oOo—

Kupiony znaczek F.O.M.

tworzy miliony — potrzebne na budowę

polskich okrętów wojennych!

STRESZCZENIE.

Student Mikołaj Koziello, nieoficjalny narzeczony panny Mumi Szczytniewskiej, zakochał się od pierwszego wejrzenia w jej przybraną siostrę Marychnę Wichurancę.

P. Szczytniewski miał troje dzieci z pierwszego małżeństwa: Ryszarda, Jerzego i Mumi, a pani Szczytniewska również troje z pierwszego małżeństwa z kpt. Wichurą: Janka, Staszka i najmłodszą Marychnę.

— Krysia! — krzyknął znów z okna doktor. — Baba zemdląca, a chodźcie!

— Wciąż muszę pomagać ojcu! — objaśniła doktorowa. — Oboje chcieliby iść na medycynę!

Marychna wzdygnęła się z obrzydzeniem. Gdy zostają same, wróciła do przezwanej rozmowy:

— Jeszcze mi pani nie powiedziała, dlaczego pani chciała się ze mną widzieć... Czy to o tego amatora chodzi?

— No tak, ten śliczny Kola stracił zupełnie głowę. Nie wiem dlaczego krępi się jechać do Szczytniewa, a chciałaby się z panią koniecznie zobaczyć. Prosi, żeby się mógł zobaczyć z panią u mnie, więc nie mogłam odmówić, bo czy można mu czego odmówić, hi, hi, hi. Umie, szelma, kokietować!

Marychna chwilę milczała. Dziwiliła się, że od niedzieli Kola jeszcze się nie pokazał. Sama, choć obiecała mu być w poniedziałek w mieście, nie pojechała, jak to było jej zwyczajem w utarczках z wielbicielami. Czuli się urażona. Przypuszczała, że może jednak naprawdę myślał o Mumie, a nią zachwycił się przelotnie. To też ucieczyła się okropnie, tym więcej, że lubiła intrzygi flirtowe. Momentalnie

zrozumiała, dlaczego nie przyjeżdżał. Udała obojętność, rzekła:

— Nie zależy mi na nim, ale gdybym się przypadkiem spotkała...

— Już ja się o to postaram. Proszę jutro na podwieczorek, złotko. Ale niech pani posłucha doświadczonej osoby, nie dać sobie zawrócić głowy.

Marychna roześmiała się i wstała, by się pożegnać.

— Ale, ale, chciałam się zapytać, co mama pani robi, że ma taką ładną cerę? Przecież to jak młoda dziewczyna. Niechże mi pani powie.

— Nic nie robi. Stale zajęta, dużo przebywa w ogrodzie...

— E, wykryty! Coś wy tam panie wiecie. Macie jakiś sekret. Dowiedzenia, złotko, dowiedzenia! Nie zapomnieć! Aha, nie dałam pani tego przepisu! Proszę, tu jest przygotowany. Pa, złotko!

Marychna zeszła z werandy. Była przyjemnie podniecona nadzieją interesującego flirtu.

Otworzyła furtkę na chodnik i znalazła się twarzą z Jerzym i Irką Siudakówną.

Zaskoczona parka, która szła pod rękę, stropiała się lekko. Irka pierwsza odzyskała dobrą minę.

— Witam panią — rzekła sztucznym głosem ze słodkim uśmiechem, wyciągając rękę w taki sposób, że skrzyła się bokiem w przód. — Bardzo mi miło, bo jakkolwiek mam przyjemność znać panią z widzenia, to niepomysłne okoliczności sprawiły, że dotąd nie miałam sposobności przedstawić się jej. Jestem Siudakówna.

Marychna, oszolomiona, podała rękę.

Jerzy stał z boku, uśmiechając się z dumą. Dawno już chciał zaznajomić ją z kimś z domu, a i ona bardzo tego pragnęła.

Po wstępnych przemówieniach Siudaków na śmiała się dłuższą chwilę. Jerzy patrzył na nią z cieleco rozradowaną twarzą, jakby mówił: A co, nie mam gustu? Irka była naprawdę ładna. Zgrabna, dość wysoka, świeża, miała pełną twarz, zuchwałe, czarne oczy i ciemne krótkie włosy śnie zaokrąglone, usta płomiennie karminowe. Suknia z przezroczystego jedwabiu pozwalała widzieć wysoko zgrabne nogi. Usta jej się nie zamykały. Paplała i chichotała niezmordowanie.

— Bardzo mi miło, bardzo! — powtórzyła. — Mam nadzieję, że się zaprzyjaźnimy. Przypuszczam, że pani tak samo jak ja musi odczuwać stęchłą prowincjonalną. Demokracja mi bynajmniej nie odpowiada. Mam wyższe pobudki i duszę się w tym obokurym towarzystwie. Tu nie można iść z postępem, bo człowiekowi popsuje opinię na nic. Nie ma do kogo utworzyć ust. Odrzuć huzia! Tępaki, proszę pani... hi, hi, hi!

Marychna nie zdołała dotąd dojść do słowa. Uśmiewała delikatnie wyrwać rękę i nie mogła.

— Przepraszam panią — rzekła wreszcie — nie mam czasu. Matka na mnie czeka.

— To panią odprowadzimy — skwapliwie rzekła Siudakówna. — Zobaczą, jak pani wsiada na konia i przedstawimy się szanownej mamie.

Marychna zdążyła. Jerzy też był zaniepokojony. Chciał tego zbliżenia, bo już miał pewne plany, ale uważał, że trzeba dyplomatyzować. Rzekł więc:

— Nie, Irko, innym razem. Mamie się spieszy. Innym razem, moja droga.

I pocałował ją w rękę.

Irka protestowała. Zaczęli się naradzać kłótliwym szeptem, choć Marychna stała obok. Skończyło się na tym, że Irka skapitulowała, ale na pożegnanie bez ceremonii pocałowała Marychnę mimo wyrażonego oporu tej ostatniej.

Marychna poszła dalej, wściekła na Jerzego. Ledwie uszła dziesięć kroków, dogonił ją:

— Marychno, moja najdroższa, błagam cię, nie mów nic mamie. Nic wogóle

nie mów w domu. Ja ci to potem wyjaśnię. Nie łam mi życia!

Marychna widziała kątem oka, że Siudakówna stoi oparta o parkan i udaje, że na nich nie patrzy.

— Też sobie wybrałeś! — rzekła uragaliwie. — Chcesz się z nią żenić, Ręczę ci, że rodzice się nie zgodzą.

— Ach, nie nie rozumiesz — odpowiedział tonem pobłażliwej wyższości. — Narazie nie mów nic. Odwiedzę ci się. Zobaczysz. Marychno — kochana, najmilsza!

I całował ją po rękach. Marychna po trochu dała się udobruchać. Przyszła jej bliżej nieokreślona myśl, że lepiej mieć sprzymierzeńców niż wrogów.

Wróciła do koni. Za chwilę zjawili się pani Szczytniewska z Mumi.

— To jedziemy? — zapytała Marychna.

— Nie, jeszcze muszę wstąpić do masarza.

Masarz był najbogatszym obywatelem rynekowym. Miał kilka córek i kilku synów. Z córek jedna wyszła za męża za urzędnika pocztowego, czyli zrobiła parę. Siostry jej czekały również na urzędników i oficerów, odrzucając zaloty rzemieślników.

W sklepie była właśnie panna Miecia, najładniejsza z córek masarza, hoża blondynka. Panna Miecia kochała się potajemnie w Ryszardzie, to też powitała panie ze Szczytniewskiej Woli silnym rumieniem.

Pani Szczytniewska, załatwiająca sprawy kłopotliwej z nią uprzejmie.

— Cóż, panno Mieciu, kiedy tatuś wyprawi wesele?

Wbiegła masarka, tęga i rumiana niewiasta.

— Szanowna pani, ja z tą Mietką mam kłopot. Dziewczyna jak róża, konkurentów moc, ale do niczego. Mój zięć, naczelnik poczty, wciąż nas przestrzega, żebyśmy nie wydali jej za byle kogo i nie zrobili mu wstydu. Mówi, że niedługo będzie awansował. Ja sama pochodzę z zaonej rodziny. Mój jeden brat jest w Warszawie za buchaltera i jego syn uczy się na doktora. Koło Mietki kręci się tu jeden z sądu, ale nie wiem... Może mi szanowna pani poradzi...

— Cóż ja pani mogę poradzić? — u-

śmiechnęła się pani Szczytniewska. — Niech pani zwraca uwagę, czy konkurent pracowity, porządny, czy nie pije...

— Proszę pani, to się rozumie — odpowiedziała z szerokim, trochę pobłażliwym gestem masarka. — Ale to przecież nie wszystko. Porządnym swoim porządkiem, a swoim porządkiem delikatne maniery i fachu. Mój zięć...

— Moja mamę, paniom się spieszy — wtrąciła Miecia, która wróciła i stała za ladą, nie przestając się rumienić.

— Pani szanowna daruje — coraz prędzej mówiła masarka — ale to takie święto jak pani do nas zajrzy, że... Zaraz ja tu jeszcze jedno krzeselko...

Z drzwi w głębi sklepu wytoczyła się siwa staruszka niezmiernie tuszy i szła do pań, kłaniając się z szacunkiem. Była to matka masarki.

— Dzień dobry, pani Kosińska! — przywitała ją uprzejmie pani Szczytniewska. — Dobrze pani wygląda.

— A, niech się trzymam, chwalić Pana Boga, proszę wielmożnej pani. Tylko mi coraz ciężiej chodźcie... Wielmożna pani zawsze młoda i śliczna jak kwiatek... Słyszałam — starszka nachyliła się z sapaniem nad siedzącymi paniami — słyszałam, jak córka przechwalała się zięciem. Proszę wielmożnej pani, ja jestem stara i wiem, jak bywało i jak jest. Dawniej każdy trzymał się swojego stanu i było dobrze, a dziś każde pomiotło pnie się do góry. Naród zejdzie na psy, jak tak będzie dłużej. Albo i moje wnuczki. Cztery dziewczyny na chwał i siedzą. Ale cóż! Za rzemieślnika nie laska, za gospodarza nie laska. Czekają na oficerów, na urzędników! Rynkowych panien jedenaście, jak obszyły i ładna nie żeni... Albo ten nasz zięć! Naczelnik poczty — rzekła z ironią, przedrzeźniając córkę. — Pijak, proszę wielmożnej pani, diabli wiedzą, czy nie wyleci z posady, bo już ma jeden wyrok, ale urzędnik! — powiedziała z naciskiem. — Karciarz, proszę wielmożnej pani...

— Mają dzieci? — zapytała pani Szczytniewska, żeby coś powiedzieć.

— Gdzie tam, proszę wielmożnej pani. Już blisko cztery lata jak się pobrali i nic. Robota mojej córki. Powiada, że u państwa dzieci niemożne... Obraża, Boska, proszę wielmożnej pani...

(D. c. n.)

ECHA ZE STOLICY.

Życie Warszawy w krótkich wiadomościach

Zobowiązanie się wybrany wiceprezesa warszawskiej Giełdy Mieszej budzą duże zainteresowanie w sferach gospodarczych. Jako najpoważniejszy kandydat na przyszłego prezesa Rady Giełdy wymieniany jest p. Bolesław Przedpełski, prezes warszawskiej izby rolniczej, który uważany jest za dobrego organizatora i posiadającego fachowe kwalifikacje, niezbędne do zajęcia naczelnego stanowiska w Radzie Giełdy.

W sierpniu założono w Warszawie aparaty telefoniczne 477 nowym abonamentom. Na dzień 1 bm. było w stolicy 56.534 abonamentów dysponujących 68.638 aparatami.

Wydział Opieki Społecznej Zarządu Miasta prowadzi obecnie biuro pośrednictwa pracy dla kobiet-matek opuszczonych. Kandydatki czekające na pracę, są przesłane w dziedzinie gospodarczej. Zgłoszenia o pracę dla bufetowych, kelnerów, kucharek, pomywaczek, praczek, pokojówek i t.p. są przyjmowane telefonicznie (625-45).

Dyrekcja tramwajów wykończyła i oddała do użytku kabel zasilający na Grójeckiej długości 1,5 km. Obecnie uклада się kabel na ul. Opaczewskiej. Ułożono 2 km. pozostałe do ułożenia 1 km. Rozpoczęto układanie kabli zasilających i powrotnych na Zielonckiej pod stacją Praga. Kable te pozwolą na zagęszczenie ruchu i powiększenie szybkości tramwajów na wymienionych ulicach. Proponowana jest pozostawienie budowa osobnego torowiska na ul. Wolskiej, budowa drugiego toru na Marymonckiej (od pl. Wilsona do Włocławskiej), przebudowa toru na Bielańskiej, Kijowskiej, przebudowa podtorza w al. Ujazdowskich, i wymiana luków na Nowym Jęzdzie przy Zamku. Na ukończeniu jest budowa torów na Puławskiej do granic miasta, oraz renowacja nawierzchni na torach na Miodowej. Do końca sezonu projektowane są jeszcze na stopujące roboty: częściowa budowa drugiego toru na Czerniakowskiej, budowa nowego linii do Wilanowa, torów objazdowych na pl. Żelaznej Bramy, wymiana torów na Żelaznej oraz wymiana rozjazdów i luków w różnych punktach miasta.

ATRAKCYJNA WYSTAWA RADIOWEJ.

Głos nieudzielnego człowieka... Na Wystawie Radiowej w Warszawie szczególnie jedno stoisko skupia na sobie uwagę zwiedzających publiczności i gromadzi codziennie liczne rzesze radiomaniów oraz osoby ciekawych. Jest to stoisko krajowych zakładów Telefunken. Co za dziw zawiera owo stoisko przyciągające publiczność? — Nie innego jak odbiorniki radiowe — trzy superheterodyny i cztery typy — Premier, ale także jakichś dotychczas w Polsce nie słyszano i nie widzieliśmy! Aparaty fonoplastyczne. Ta najnowsza i najwzrostła klasa, która już wkrótce ukaże się w sklepach radiowych, to istota radio w najwzrostszej postaci. Jakże niezwykły, niespotykany ton, naturalny, czysty, ciepły, elastyczny: głos ludzki wyzwalany ze skrzynki robi cokolwiek niesamowite wrażenie... Jest to naprawdę niby głos niewidzialnego człowieka, który stoi tuż przed nami i mówi i śpiewa! Doprawdy zatraca się poczucie rzeczywistości... To trzeba zobaczyć i zobaczyć (jakie piękne, wiekiste skrzynki) i posłuchać, aby mieć pojęcie, że w radiotechnice nastąpił jakiś nowy zwrot: naturalizm. „Uczłowieczenie” głosu radiowego. Dokonał tego przewrót laboratorium Telefunken. A przeto te nadzwyczajne odbiorniki będą dostępne dla wszystkich. Ceny ratinno od 210 zł. (Wr.)

Krótce.

DREWNIEM W ŁEB

SĄSIEDZKIE PORACHUNKI.

Zaczyna się sezon. Wszyscy to mówią. Taki zaczynający się sezon oznacza porę roku, w której wszyscy normalni ludzie sięgnęli już z letnisk, uzdrowisk i innych pensjonatów, w które lubie działki już wyciągają codziennie. Po kilka złotych na książki, zeszyty, pióra, pantofelki gimnastyczne, kredki, torby, plastelinę i t.p. w którym odbyła się w teatrze pierwsza nieduża premiera, w którym w popularnych kawiarniach o godzinie 1.30 i 6.30 nie można dostać ani jednego wolnego stojaka, w którym u krawców damskich jest ogołek do „przymiarki”, w którym mężowie zaczynają gwałtownie szukać nowych źródeł pożyczek, w którym... słowem zaczyna się sezon.

Latem, kiedy nie ma sezonu, mówi się że jest sezon „ogórkowy”. Może dlatego, że zaczynają się dopiero ogórki. W czasie ogórkowego sezonu można nie płacić długów, prolongować weksle, odkładać komorne, wszystko pod znakomitym pretekstem sezonu ogórkowego. Kiedy jednak zaczyna się sezon normalny, t. zwany „ożywiony” wówczas sytuacja ulega gruntownej przemianie. Już nikogo nie można bujać sezonem ogórkowym, sam pan gospodarz wraca do miasta i zaczyna grozić eksmisją, weksle nie chcą się dłużnie prolongować, słowem zaczyna się rzeczywistość ożywienie.

W towarzystwach tak zwanych niesłusznie „wytwornych” już zaczyna się przebąkiwać o wytwornym spędzeniu sezonu.

— Dokąd pani wybiera się na sezon?

— No, nie wiem jeszcze, pogody takie niepewne...

— Miałam ochotę do Biarritz, ale rozumiem, że ograniczenia dewizowe tak człowiekowi utrudniają życie...

Ograniczenia dewizowe są znakomitym wynalazkiem dla ludzi, którzy usiłują wmówić w bliźnich, że są wytworni. Każdy, kto dotychczas „sezon” spędzał w rodzinnym domu, nie mógł się nie snuć nawet o wyjeździe zagranicę, dzisiaj opowiada na lewo i na prawo, że chciałby „jak zwykle” wyjechać do Monte Carlo, do Paryża czy gdziekolwiek indziej, nieścisły — ograniczenia dewizowe, stoją temu na przeszkodzie.

— Rozumie przecież pani, że nie mogę jechać z 250 złotymi w kieszeni?

— Rozumiem, droga pani, rozumiem.

Mam to samo zmartwienie. Co roku jeżdżałam na sezon do Deauville lub Trouville, a w tym roku przez te straszne ograniczenia sama nie wiem dokąd jechać...

My, ludzie normalni, nie mamy takich zmartwień, nikogo nie bujamy rzekomo-

mi wyjazdami, uczciwie i otwarcie przyznajemy się, że sezon czy nie sezon spędzamy w mieście, że latem pijemy wódkę w ogródkach a zimą w szynkach zamkniętych i mamy sezon w nosie, gdyż nie da on nam pieniędzy.

MARIJANNA.

Marianna Gales jest sąsiadką. Sąsiadka, to właściwie tak, jakby zawód. Straszny zawód, paskudny zawód, ale zawód.

Sąsiadka, to przekleństwo ludzi spokojnych, ludzi, którzy mogą mieszkać w jednym domu dziesięć lat, i nie znać ani jednego z sąsiadów. Zawodowa sąsiadka jednak zna wszystkich, wie wszystko. Ona najlepiej się orientuje kto kiedy ma wielkie pranie, a kto ma małe, czyż ma o której wraca do domu. Czyja służąca bierze koszykowe, a która zwyczajnie kradnie. Czyje dzieci są źle wychowane, a czyje wcale.

Sąsiadka musi żyć życiem wszystkich lokatorów. Jej własne, ubogie i nędzne, nie wystarcza jej do istnienia. Musi więc cznie być z jedną w przemyśle, a z inną w wojnie, jedną podburzyć, a drugą buntować.

Marianna Gales jest sąsiadką m. in. tak że i Stanisława Wyślik. Między nimi mówi Stanisława Wyślik jest również zawodową sąsiadką. Obydwie więc od czasu do czasu dawały na podwórku prawdziwe koncerty awantur, krzyków i bójek.

Ostatni koncert skończył się w taki sposób, że zdenerwowana Galesowa złapała w czasie kłótni kawałek drewna i trzepnęła Wyślikową.

W rezultacie Marianna Galesowa skazana została na 3 dni aresztu.

Jerzy Krzecki.

Kursy nowej pisowni

organizuje Bydgoszcz.

Z BYDGOSZCZY donoszą: Zarząd Komitetu Obwodowego Towarzystwa Popierania Budowy Szkół Powszechnych na swoim ostatnim posiedzeniu postanowił w myśl licznych życzeń, jakie ze strony członków napływają, zorganizować w Bydgoszczy kursy nowej pisowni. Kursy takie obejmowałyby 10 do 12 lekcji, które zorganizowałyby słuchacza w przepisach nowej ortografii. Równocześnie będą odbywały się praktyczne ćwiczenia dla utrwalenia zmian. Kursy te w obec pilnej potrzeby opanowania i stosowania nowej ortografii będą zorganizowane jeszcze w połowie tego miesiąca przy wszystkich szkołach powszechnych. Po ukończeniu kursu każdy słuchacz otrzyma zaświadczenie z ukończenia kursu. Zapisy przyjmują już teraz kancelarie poszczególnych szkół powszechnych. Opłata za uczestniczenie na kurs wynosi 2 zł. Członkowie Tow. Popierania Budowy Publ. Szkół Powszechnych otrzymają 50 procent zniżki.

bec pilnej potrzeby opanowania i stosowania nowej ortografii będą zorganizowane jeszcze w połowie tego miesiąca przy wszystkich szkołach powszechnych. Po ukończeniu kursu każdy słuchacz otrzyma zaświadczenie z ukończenia kursu. Zapisy przyjmują już teraz kancelarie poszczególnych szkół powszechnych. Opłata za uczestniczenie na kurs wynosi 2 zł. Członkowie Tow. Popierania Budowy Publ. Szkół Powszechnych otrzymają 50 procent zniżki.

Zgon kupca w areszcie

Kto podpalił sklep?

Ze STANISŁAWOWA donoszą: Został przytrzymany, znany kupiec Stanisławowski, Zygmunt Hejman, pod zarzutem wzięcia pożaru w swoim sklepie przy ul. Sapieżyńskiej 11. Rano, w obecności wiceprokuratora odbyła się w sklepie wizja lokalna. Po wizji odstawiono Hejmana do aresztu, gdzie o godzinie 5-tej pop. zmarł.

Zawezwany lekarz stwierdził śmierć Hejmana. Zmarły był sercowo chory. Dotychczas nie ujawniono powodów i przyczyn pożaru. Hejman przyjechał do Stanisławowa już po pożarze i obok sklepu przytrzymała go policja. Żonę Hejmana zwolniono z aresztu.

NASZE INFORMACJE BYŁY ŚLUSZNE.

Odbiorniki stereofoniczne rzeczywiście się ukazują. Podana kilka dni temu na łamach naszego piśmienia wiadomość o odbiornikach stereofonicznych wzbudziła ogromne zainteresowanie wśród miłośników radia. Jest to formalny przewrót w radiotechnice, który zjednał nam dla radiofonii nawet jej najgorzalszych przeciwników. Odbiornik stereofoniczny stał się możliwy dzięki nowym wynalazkom zastosowanym tak w konstrukcji odbiornika jak i samych głośników. Jak się dowiadujemy, odbiorniki stereofoniczne, które były dotychczas do obejrzenia tylko na Wystawie W.M.E.L. jako eksponaty wszystkich radiolubów, dobrze znanej firmie, są już obecnie w sprzedaży w czołowych sklepach radiotechnicznych.

MAURICE DUPLAY.

AKTOR.

Czy Fardiére wystąpi tego wieczora? Oto pytanie, nad którym zastanawiali się: Rouzal, autor komedii, w jakiej kreować miał rolę słynny aktor charakterystyczny.

Fardiére bowiem spotkało straszliwe nieszczęście. Wczoraj pochorował córkę — dziewczynkę trzynastoletnią, dziecko późno zawartego małżeństwa z ukochaną kobietą. Wiedzieliśmy, że był artystą sumiennym, człowiekiem obowiązku zarówno na scenie jak i w życiu prywatnym, a ponadto bliskim przyjacielem autora, którego bohaterów dramatycznych interpretował niejednokrotnie. Jednakże sumiennosc zawodowa i przyjaźń mają także swoje granice, zwłaszcza wobec nadmiaru moralnego cierpienia. Jakkolwiek Fardiére tegoż rana jeszcze obiecał, że wieczorem grać będzie, wszyscy zainteresowani przedwydali odwołanie wystąpienia w ostatniej chwili.

Punktualnie o ósmej Fardiére pojawił się w swej garderobie, a Rouzal i dyrektor byli na tyle delikatni, że potrafili ukryć przed nim własne egoistyczne zadowolenie. Jednakże ustawicznie powtarzali, zwracając się do niego:

— Co za męstwo zmusił się do wystąpienia w podobnych okolicznościach. — Czy pan jesteś bohaterem!

Fardiére spoglądał na nich zrozpaczo-

nymi oczami w twarzy zmienionej od lez. Krewny jego, brat żony, towarzyszył mu do teatru.

— Moja żona — rzekł aktor — zmuszona była położyć się. Jest zupełnie przybita naszym nieszczęściem. Zasiadł przed lustrem i zajął się szminkowaniem twarzy.

Rouzal przyglądał mu się z podziwem, współczuciem i wdzięcznością. — Niech pan spokojnie powróci do swej biednej siostry — rzekł na uboczu do szwagra Fardiére'a. — Podczas antraków będę z nim nieodstępnie, a po przedstawieniu sam odprowadzę go do domu.

Rozległy się trzy uderzenia. Fardiére, występujący w trzeciej odsłonie, wyszedł na scenę.

Komedia była bardzo wesola: komizm sytuacji, dialog, skrzący się dowcipem i humorem. Fardiére w jednej ze zwykłych ról ekscentrycznych, w których czuł się najlepiej, sięgając właściwej miary swego wielkiego talentu, produkował się miał w repikach, których celem było wywołanie śmiechu na widowni. Otóż nie pominał żadnego efektu, wydobyl z każdego ciał zasób śmiechowości, okazał się nawet bardziej zahawany niż kiedykolwiek. Po chwilowym osłupieniu zapomniał się zupełnie, że nieporównany komik tym razem prześmiewający samego siebie był zrozpaczoną ofiarą, który świeżo utracił jedyną swoją dziewczynę. Mimo to, w każdym akcie, publiczność, wracając do

świadomości faktów, oklaskiwała tym razem narówni stoicyzm, jak i talent artysty.

Próba generalna zakończyła się owacją. Sztuka zyskała ogromne uznanie, zawdzięczając je w łwiej części grze Fardiére'a.

— Jakże mamy dziękować panu? — mówili mu w jego garderobie Rouzal i dyrektor.

Fardiére upadł na krzesło przed lustrem, nie czując się nawet na siłach zmycia szminki. Siedział w milczeniu, bez ruchu, Wyślik, na jaki się zdobył, wraz z bólem jego powadził go. Sumienie artysty i poświęcenie dla przyjaciela wyczerpały wytrzymałość człowieka.

Toteż Rouzal z kolei poświęcając się dla przyjaciela, rzekł mu, towarzysząc mu w aucie:

— Nie możesz, wystąpić jutro, lub ścisłej mówiąc dziś wieczorem, gdyż jest już po północy. Protestuję przeciwko temu. Odłożymy premierę na tydzień. Zarówno dyrekcja, jak i publiczność, wchodząc w pobudkę, zgodzi się na to. Sztuka, zresztą, już nie na tym nie cierpi: lansowateś ja.

Mimo swego wyczerpania Fardiére protestował.

Artysta zastał swoją żonę tak, jak ją zostawił, szlochającą na rozrzuconej posłeli pódka. Głosem zjawnym wychwalał jego bohaterstwo, lecz także, jak Rouzal błagał go, żeby odpoczął chociaż dni parę.

MŁOTEK. NARZĘDZIEM Z BRODNI.

WIEŚNIAK ZABIŁ SIÓSTRĘ.

Z Sanoka donoszą:

Wieś Stróże Wielkie koło Sanoka była widownią krew w żyłach mrozącej zbrodni. Mianowicie mieszkaniec wsi tej Jan Chmielewski zabił kilku uderzeniami młotka w głowę

siostrę swą

Katarzynę Chmielewską, która wraz z żoną brata mieszkała. Powodem zbrodni były, jak zwykle w takich razach, niesnaski rodzinne i kłótnie. Po dokonaniu zbrodni Chmielewski, aby zatrzeć ślady zbrodni, wyniósł zwłoki do pobliskiego lasu i tu porzucił je w parowie, a następnie przyniósł rzeczy zabitej i obok niej położył aby upozorować, że wyszła ona z domu i w lesie została zabita.

Dzięki sprężystości prowadzonemu śledztwu zagadka zbrodni została w zupełności

wyjaśniona a zbrodniarz przyznał się do czynu.

Do Łodzi wyborów w Poznaniu?

Przypuszczalnie 20 grudnia.

„Nowy Kurier” pisze: że jeszcze w miesiącu wrześniu, a mia nowicie około 25 bm. zgodnie z terminami przewidzianymi w ustawie samorządowej, nastąpi rozpisanie wyborów do rady miejskiej m. Poznania.

Wybory musiałyby mieć miejsce w ciągu 90 dni od daty ich rozpisania. Ponieważ okres ten upływałby w dzień świąt Bożego Narodzenia, należy się spodziewać wcześniejszego wyznaczenia terminu wyborów, przypuszczalnie na dzień 20 grudnia bież. roku.

RADIO-KĄCIK.

SOBOTA, 12 WRZEŚNIA.

Raszyn.

12.03 Programy lokalne
12.13 Dziennik południowy
12.23 Koncert ze Lwowa
13.10 Chwilka gospodarstwa domowego
13.15—14.30 Przerwa dla Warszawy, Krakowa, Lwowa, Łodzi i Torunia
14.15—14.30 Przerwa dla Katowic
14.30 Programy lokalne
15.35 Wiadomości gospodarcze
15.45 Audycja dla dzieci młodszych — ze Lwowa
16.00 Kwartet instrumentów dętych — z Wilna
16.15 Radiokabaret z płyt — ze Lwowa
16.45 Odczyt z Krakowa
17.00 Koncert solistów z Poznania
17.50 Pogadanka z Poznania
18.00 Programy lokalne
18.50 Pogadanka aktualna
19.00 Koncert małej orkiestry P. R.
20.15 Audycja dla Polaków z zagranicy: Budujmy drogi — w opracowaniu Czesławy Rękas-Kowicz (z Łodzi)
20.45 Dziennik wieczorny
20.55 Pogadanka aktualna
21.00 Recital wioślaczowy Tań. Lifana
21.30 Wesoła Syrena

22.00 Wiadomości sportowe
22.15 Koncert rozrywkowy
23.00—23.30 Programy lokalne dla Warszawy, Krakowa, Lwowa, Łodzi i Wilna
23.30—24.00 Program lokalny dla Warszawy
23.30—3.00 Program lokalny dla Łodzi
ŁÓDŹ, jak Raszyn, oraz:
12.03 Muzyka z płyt
18.00 Pogadanka pt. Co nam da giełda mięsna? — wygłosi inż. Fr. Ostrowski
18.10 Życie społeczne Rudy Pabianickiej — pogadanka, wygłosi Stefania Tomaszewska
18.15 Muzyka z płyt
18.35 Koncert reklamowy
23.30—3.00 Koncert życzęci

NIEDZIELA, 13 WRZEŚNIA

Raszyn.

8.00 Sygnal czasu i piękno Nie opuszczaj nas
8.03 Audycja dla wsi (Katowice i Łódź nadaje audycje lokalne od g. 8.15)
8.45 Dziennik poranny
8.55 Programy lokalne
10.00 Transmisja z Placu Zamkowego pontyfikalnej mszy polowej z okazji 400-lecia urodzin kr. Piotra Skargi oraz uroczyste odwołanie pamiątkowej tablicy na Zamku Królewskim
11.30 Programy lokalne
11.57 Sygnal czasu i hejnał z Krakowa
12.03 Humoryści i piosenkarze stolicy
13.10 Historia o drewnianym żołnierzyku H. Januszkiewicz, w wykonaniu dzieci ośmiennielas z Łask (wznowienie)
13.40 Koncert orkiestry wojskowej 40 p. p. — ze Lwowa
14.30 Programy lokalne
14.45 Pogadanka (Katowice, Łódź i Wilno nadaje audycje lokalne)
15.30 Koncert solistów
16.25 Muzyka z płyt (Wilno nadaje audycje lokalne)
17.15 Koncert rozrywkowy w wykonaniu zespołu kameralnego P. Rynasa. W przerwie: Święta Warszawa — monolog
18.00 Podwieczorek przy mikrofonie — transmisja z sali restauracyjnej hotelu Bristol
20.00 Programy lokalne
20.25 Kwadrans poetycki — z Wilna
20.40 Przegląd polityczny
20.50 Dziennik wieczorny
21.00 Na wesolej lwowskiej fali
21.30 Recital śpiewaczy Dody Conrada
22.00 Wiadomości sportowe ze wszystkich rozgrywek P. R.
22.15 Programy lokalne
22.20 Latała orkiestra pod dyr. T. Rydera — z Łodzi
23.00—24.00 Program lokalny dla Warszawy
ŁÓDŹ, jak Raszyn, oraz:
8.15 Reportaż z wystawy ogrodniczej w Łodzi — wygłosi red. Benedykt Stefanski (z Łodzi na wszystkie rozgłośnie)
8.20 Unwory Stan. Moniuszki z płyt
8.55 Program na dziś
11.30 Muzyka z płyt
14.50 Długoczerw robotnik powinien uprawiać sport? — wygłosi W. Kozielecki
14.45 W pogoni za wielkim brokonem — wygłosi red. W. Wagner
15.00 Muzyka z płyt
15.15 Koncert reklamowy
22.15 Wiadomości sportowe lokalne

W p...
tap bie...
wa. T...
170 k...
sza. S...
zy po...
W p...
było sta...
dzinę. F...
chala g...
koncu z...
rzyński.
Po g...
7-miu F...
Kapiak...
Starzyń...
łowce z...
niekiekl...
gumę na...
Zagórsk...
ka M., I...
go.
Na 4...
Na 50 k...
bywa so...
nad czol...
li: Cieni...
nikow, i...
NA
kę grup...
Rittera i...
zostali...
na nast...
ramę i...
Pod
brzymim...
że tylko...
nice, pr...
Tutaj c...
któremu...
przód.
Na 6...
lo 4-ch...
nikow f...
4 min...
rej jech...
Targonś...
Na 4...
tyle Nie...
kowi, i...
usłował...
Schulze...
ale czol...
Na 1...
ków, w...
Kluj, O...
PI
Osta...
skiej lig...
kiem ni...
wyniku...
do pow...
dola De...
gracza...
śliwie, i...
Stan Do...
Czy
Na...
Okregow...
onhawa...
koatlety...
re się o...
Postano...
ta finan...
do Wilm...
Wska...
na m...
Publ...
na me...
wanie...
dnianie...
dionu o...
tach za...
ścia na...
znajdują...
tam się...
ra ma l...
rowane...
ściem p...
mi P i...
Aut...
bada.
IAD...
Nasza...
Wajso...
rowie...
lekkot...
ka — S...
W n...
druga...
jak wia...
wianki.

SPORT.

11 zawodników na mecie

Niemcy wszędzie pierwsi...

W piątek rozegrany został czwarty etap biegu kolarskiego Berlin — Warszawa. Trasa tego etapu, długości przeszło 170 km. prowadziła z Poznania do Kalisza. Starzyński mimo odniesionych kontuzji postanowił wziąć udział w biegu.

W pierwszej godzinie tempo wysiłku było słabe i wynosiło około 34 km. na godzinę. Polacy jechali wachlarzykiem na czele. Za nimi mniej więcej o 100 mtr. jeżdżała grupa cała drużyna niemiecka. Na końcu znajdował się kontuzjowany Starzyński.

Po godzinie w czołówce było jeszcze 7-miu Polaków, mianowicie Cieniewski, Kapiak Józef, Kluj, Olecki, Osajnikow, Starzyński, Targoński. Po za tym w czołówce znajdowało się 11 zawodników niemieckich. Odpadł Hauswald, który przebił gumę na 27 km. Z tyłu o 300 mtr. jechał Zagórski. Za nim grupa, złożona z Kapiaka, Rittera, Wasilewskiego i Zielińskiego.

Na 44 km. czołówkę dogonił Zagórski. Na 50 km. Zagórski inicjuje ucieczkę i zdołał sobie zrobić 2 i pół min. przewagi nad czołówką, z której tymczasem odpadł Cieniewski, Kapiak, Kluj, Olecki, Osajnikow, Ritter i Targoński.

Na 92 km. od startu dogoniła czołówkę grupa, składająca się z Osajnikowa, Rittera i Zielińskiego, dotychczas się do po zostających w czołówce Polaków. Niestety, na następnym kilometrze Zieliński złamał ramię i oczywiście odpadł.

Pod Jarocinem Starzyński, jadąc z olbrzymim poświęceniem w czołówce, mimo, że tylko jedną ręką mógł trzymać kierownicę, przebił gumę, zostając nieco w tyle. Tutaj czołowa grupa dogoniła Zagórskiego któremu się już nie udało wysunąć na przed.

Na 60 km. przed metą w czołówce, było 4-ch Polaków: Kapiak Józef, Kluj, Osajnikow i Wasilewski. Zawodnicy ci mieli 4 min. przewagi nad drugą grupą, w której jechali: Cieniewski, Olecki, Starzyński, Targoński i Zagórski.

Na 40 km. przed Kaliszem pozostał w tyle Niemiec Loeber, aby pomóc Oberbeckowi, który przebił gumę. W tym miejscu usiłował oderwać się od czołówki Niemiec Schultze, zdobył nawet 2 min. przewagi, ale czołowa grupa doszła go niebawem.

Na metę wpadło razem 11 zawodników, w tym 3-ch Polaków (Kapiak Józef, Kluj, Osajnikow). Na torze betonowym

Niemcy okazali się szybsi i tylko Kapiak Józef nie dał się wyminąć.

Definitywna kolejność na mecie była następująca:

1) Schoeller (Niemcy) w czasie 5:22:29,0 sek. 2) Hupfeld (N) 5:22:29,2, 3) Bartoszkiewicz (N) 5:22:29,4 4) Rutland (N) 5:22:29,6 5) Dubnaschny (N) 5:22:29,8 6) Kapiak Józef (Polska) 5:22:30,0 7) Schultze (N) 5:22:30,2 8) Kluj (P) 5:22:30,4 9) Osajnikow (P) 5:22:30,6 10) Loeber (N) 5:25:20,0 11) Oberbeck (N) 5:25:20,2 12) Wasilewski (P) 5:25:27,0 13) Leppich (N) 5:27:15,0 14) Schoepflin (N) 5:29:02,0 15) Ritter (P) 5:30:43,0 16) Hauswald (N) 5:33:51,0 17) Olecki (P) 5:36:50,0 18) Starzyński (P) 5:36:50,2 19) Targoński (P) 5:36:50,4 20) Cieniewski (P) 5:36:50,6 21) Wendel (N) 5:48:42,0 22) Kapiak Mieczysław (P) 5:59:21,0 23) Zagórski (P) 5:59:21,2 24) Zieliński (P) —

Ogółem drużyna niemiecka (4 najlepsi zawodnicy) uzyskała czas 21:29:57,2 sek. Czas Polaków wynosił 21:32:58 sek. Etap zatem wygrali Niemcy nieznaczną różnicą 3 min. 1,1 sek.

Po 4-ch etapach przewaga Niemców nad Polską wynosi 1 godz. 28 min. 28,7 sek.

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

—

Start do etapu Kalisz — Łódź nastąpi dziś o godz. 13-ej z przed więzienia.

WALKA Z INTRUZAMI NA BOISKACH.

Słuszną interwencję Okręgowego Urzędu W.F.

Organizacja imprez sportowych w naszym mieście niejednokrotnie pozostawiała wiele do życzenia. Bardzo często byliśmy świadkami nieporządków panujących na najrozmaitszych imprezach. Miało to ten skutek, że widzowie zniechęcali się do organizowanych zawodów, że głośno wyrażali swe niezadowolenie. A także zła organizacja powodowała, iż zdarzały się ekscesy narażające na szwank dobre imię klubów czy związków sportowych.

W związku z powtarzającymi się ekscesami PUWF. wydał w swoim czasie odpowiednie zarządzenia, które regulowały kwestię organizacji imprez sportowych, jak również występowania i zachowania się drużyn sportowych.

Niestety zdarzają się wypadki, które dowodzą, że organizatorzy imprez sportowych do tych zarządzeń się nie stosują.

W związku z tym w dniach ostatnich kierownik 4 okręgowego urzędu W. F. i P. W. plk. dypl. Gabrys przestał do okręgowych związków sportowych następujący list:

Dnia 26. VIII. rb. odbyły się w Łodzi na stadionie ŁKS-u zawody lekkoatletyczne z udziałem naszych olimpijczyków.

W czasie trwania tych zawodów stwierdziłem, że na stadionie kręciło się bardzo dużo osób zbędnych nie biorących udziału w zawodach jak: fotografów, kibiców, sędziów nie mających nic wspólnego z prowadzeniem zawodów itd.

Doszło do tego, że publiczność zaczęła się domagać usunięcia intruzów z boiska. Tego rodzaju nieporządków nie będą nadal tolerować.

Podczas gry czy zawodów musi panować na stadionie i torach wzorowy porządek i dyscyplina.

Publiczność i zawodników obowiązują w równej mierze regulamin zachowania się na stadionie (winien być ściśle oparty na regulaminie olimpijskim), który winien być

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Życie ekonomiczne

BAWELNA

Nowy Jork: loco 12,55, wrzesień 12,17, październik 12,15, listopad 12,16
Liverpool: loco 6,99, wrzesień 6,73, październik 6,61, listopad 6,53
Egipska: loco 10,74, październik 10,62, listopad 10,55, styczeń 10,15
Beema: loco 14,67, październik 13,31, grudzień 13,33, styczeń 13,28

Waluty, dewizy i akcje

Papieru prawnicze — niejednolite.
Dział papierów państwowych był dość ruchliwy, nastroj panował zmienny.

Mocniejsze usposobienie dla prywatnych papierów lokacyjnych.

Zainteresowanie listami zastawnymi było dość niewielkie, kursy jednak kształtowały się mocno.

Papieru procentowy.

Pół lawastyczny 1 em. 61,25, serie 72,50, 2 em. 62,25, Dolarowa 3 serii 45,50, Konwertyjny 1924 r. 48,50 Dolarowa 1919 r. 62,75, Stabilizacyjny 55,75, L. Z. i Obl. Kom. Banku Gospodarstwa Krajowego wszystkich emisji 83,25, 94,00, 93,00 i 81,00, L.Z.T. Kred. Ziem. w W-wie 5 serii 45,88, m. W-wy 54,50, m. W-wy 1933 r. 54,13, Pozn. Z. K. 37,50

Duże zainteresowanie akcjami.

Mocna tendencja i zwiększone obroty cechowały zebrane giełdy akcyjne. Przedmiotem notowań było 7 gatunków papierów dywidendowych.

Bank Polski 103,00, Węgiel 14,50, Lipol 13,25, Modrzewie 6,50, Norblin 60,00, Ostrowiec 30,75, Starachowice 34,00

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Warszawa, 12. 9. — Urzędowa cedula giełdy zbożowej w Warszawie. Pszenica jednolita 22,75 — 23,25, abierana 22,25 — 22,75, żyto 1 standard 14,50 — 14,75, mąka pszena gat. I A 38,00—40,00, mąka żytnia wyciągowa 23,50—24,50, mąka żytnia razowa 18,00 — 18,50

Poznań, 12. 9. — Urzędowa cedula giełdy zbożowej w Poznaniu.

Ceny tranżakcyjne — nierotowane.

Ceny orientacyjne: żyto 14,50 — 14,75, pszenica 21,75 — 22,00, mąka pszena gat. I wyciągowa 38,00—37,75, mąka żytnia wyciągowa 23,25—23,50

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

PILKARZ STRACI NOGE.

Ostry mecz we Lwowie.

Ostatnie mecze o mistrzostwa lwowskiej ligi okręgowej odbywały się pod znakiem niezwykle ostrej i brutalnej gry, w wyniku której dochodziło niejednokrotnie do poważnych wypadków. M. in. na zawodach pomiędzy Lechią a Sokolem gracz Sokoła Domaradzki został kopnięty przez gracza Lechii Pirożyńskiego tak nieszczerliwie, iż doznał złamania nogi w kolanie. Stan Domaradzkiego jest tak dalece poważny, iż zmuszony on będzie poddać się amputacji nogi.

pozostając w ten sposób kaleką na całe życie. Wydział gier i dyscypliny lwowskiej okr. Zw. Piłki Nożnej postanowił wkroczyć w niezdrową atmosferę boisk lwowskich, dyskwalifikując Pirożyńskiego dożywo, wotno, poza tym kapitana drużyny Lechii Schusterschitz ukarało 18-miesięczną dyskwalifikacją.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Czy Kraków zrewiduje swą uchwałę?

TANIE PRZEJAZDY DO WILNA.

Na ostatnim posiedzeniu Krakowskiego Okręgowego Związku Lekkoatletycznego omawiano sprawę udziału Krakowa w lekkoatletycznych mistrzostwach Polski, które się odbędą w końcu września w Wilnie. Postanowiono ze względu na duże koszty finansowe dalekiej podróży z Krakowa do Wilna zrezygnować z udziału w mistrzostwach tym bardziej, że organizatorzy nie uzyskali większych zniżek kolejowych.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Wskazówki dla publiczności

na mecz Polska — Niemcy

Publiczność, która przybywać będzie na mecz niedzielny proszona jest o zajmowanie wyłącznie swych miejsc i nieutrudnianie pracy organizatorów. Bramy stadionu otwarte będą od 11 rano. Na biletach zaznaczona jest wyraźnie litera wejścia na miejsca siedzące a na stadionie znajdują się wyraźne tablice z literami i tam się należy kierować. Publiczność, która ma bilety na miejsca siedzące nieumiejętnie przed budynkiem trybun, za biletami P i R. wejściem za budynkiem trybun.

Auta na teren stadionu wpuszczane nie będą.

—

—

—

—

—

—

—

Wskazówki dla publiczności

na mecz Polska — Niemcy

Publiczność, która przybywać będzie na mecz niedzielny proszona jest o zajmowanie wyłącznie swych miejsc i nieutrudnianie pracy organizatorów. Bramy stadionu otwarte będą od 11 rano. Na biletach zaznaczona jest wyraźnie litera wejścia na miejsca siedzące a na stadionie znajdują się wyraźne tablice z literami i tam się należy kierować. Publiczność, która ma bilety na miejsca siedzące nieumiejętnie przed budynkiem trybun, za biletami P i R. wejściem za budynkiem trybun.

Auta na teren stadionu wpuszczane nie będą.

—

—

—

—

—

—

—

Wskazówki dla publiczności

na mecz Polska — Niemcy

Publiczność, która przybywać będzie na mecz niedzielny proszona jest o zajmowanie wyłącznie swych miejsc i nieutrudnianie pracy organizatorów. Bramy stadionu otwarte będą od 11 rano. Na biletach zaznaczona jest wyraźnie litera wejścia na miejsca siedzące a na stadionie znajdują się wyraźne tablice z literami i tam się należy kierować. Publiczność, która ma bilety na miejsca siedzące nieumiejętnie przed budynkiem trybun, za biletami P i R. wejściem za budynkiem trybun.

Auta na teren stadionu wpuszczane nie będą.

—

—

—

—

—

—

—

Wskazówki dla publiczności

na mecz Polska — Niemcy

Publiczność, która przybywać będzie na mecz niedzielny proszona jest o zajmowanie wyłącznie swych miejsc i nieutrudnianie pracy organizatorów. Bramy stadionu otwarte będą od 11 rano. Na biletach zaznaczona jest wyraźnie litera wejścia na miejsca siedzące a na stadionie znajdują się wyraźne tablice z literami i tam się należy kierować. Publiczność, która ma bilety na miejsca siedzące nieumiejętnie przed budynkiem trybun, za biletami P i R. wejściem za budynkiem trybun.

Auta na teren stadionu wpuszczane nie będą.

—

—

DZIWNE ZABURZENIA UMYSŁOWE. „LUKI PAMIĘCIOWE”

Pociąg do prawdy jest u ludzi silniejszy niż do kłamstwa.

Wiemy wszyscy, jaką nam nieraz przykrość sprawia fakt, gdy nie możemy sobie w pełni zdrowia umysłowego przypomnieć nazwiska dobrze nam znanej osoby, jakiegoś szczegółu, zdarzenia lub przeżycia. Są to tak często spotykane chwilowe luki pamięciowe (ubutki pamięci) w postaci niemożności przypomnienia sobie w chwili właściwej nazwy, wyrażenia, daty itp. Wszelki wysiłek, aby je sobie przypomnieć zawodzi, a potem, gdy się już zrezygnuje z ich przypomnienia,

nagle się wylaniają z pamięci.

Zapomnienia te uderzają nas nieraz nie miłe dlatego, że dotyczą nazw i terminów blisko nas obchodzących i dobrze nam znanych. Freud, który zajął się naukowym opracowaniem tych zdarzeń, opowiada o sobie, że zapytany przez jedną ze swych pacjentek o nazwę włoskiej stacji klimatycznej, którą znał ze swego dłuższego tam pobytu i którą jej już poprzednio polecił, nie mógł żadną miarą jej sobie przypomnieć, mimo, że nazwa ta (Nervi) była tak bliska brzmieniem jego zawodu neurologa i lekarza chorób nerwowych).

Zapomnień tych nie można jednak (identyfikować z chwilowymi zapomnieniami

pod wpływem silnego afektu, które zdarzają się nieraz u uczniów w chwili egzaminu lub u mówców w chwili wygłoszenia mowy publicznej. Podczas gdy tu działa hamujące na pamięć afekt, ogarniający daną osobę w rozstrzygającej chwili, tam zdarza się w czasie, gdy nas żaden, zwłaszcza silniejszy afekt nie porusza. O tych obu rodzajach zapomnień winien zawsze pamiętać wychowawca i nauczyciel, aby ich nie mieszać z nieświadomością ucznia, wynikłą z braku przygotowania się. Wspólną cechą obu rodzajów tych zapomnień jest, że szybko jak czar mijają, gdy się pamięci dopomoże choćby jednym słowem.

Ciekawe, że nie tylko się zapomina, ale często także błędnie przypominia. Starającemu się np. odnaleźć zapomniane imię przychodzi do świadomości inne, zastępuje, które narzucają się wciąż z wielką uporczywością.

Drugie zaburzenie umysłu codziennego życia, które omawia Freud, to pomyłki w czytaniu i pisanu (verschreiben). Zaburzenie nie to polega na często zdarzającym się każdemu przekręcaniu wyrazów, lub opuszczanie w piśmie niektórych głosek lub całych słów i na niezauważeniu tych opuszczeń nawet przy kilkakrotnym odczytywaniu danego pisma. Opuszczenia te zdarzają się przeważnie tylko wtedy, gdy jesteśmy

już pracą znudzeni,

lub gdy pozostajemy w chwili pisania pod wpływem afektu. Stosunkowo częściej podlegamy pomyłkom w pisanu, niż w mówie.

Objaw tzw. przemówienia się (versprechen), to jest wypowiedzenia (lub napisania) pewnego zwrotu lub słowa w sposób opaczny i objaw, polegający na opacznej podjęciu zamierzonej czynności (np. gdy chcąc coś napisać, chwytamy za szczyrtek zamiast za ołówek — (vergreifen) są również zaburzeniami umysłowymi codziennego życia.

Jeżeli dodamy tu jeszcze inne, wydarzające się nam niedociągnięcia umysłowe, jak np. bezwiedne omińnięcie swego domu lub mieszkania, gdy do nich wracamy i „zapedzenie się” poza dom lub na wyższe piętro, albo też bezwiedne nieskompletowanie ubrania na sobie przed wyjściem z domu, to musimy przyznać, że sprawność naszego umysłu nawet w granicach zdrowia

nierz nas zawodzi.

A teraz postaramy się, choć po krótko wytłumaczyć, na czym te zjawiska codziennego życia, przez nas obserwowane, polegają.

Otóż mechanizm zapomnienia nazw (wypadnięcia, chwilowego zapomnienia) polega na zakłóceniu zamierzonej reprodukcji (odtworzenia) nazwy przez obcy i w danej chwili nieświadomy tok myślowy.

Wśród motywów tych zakłóceń przebiega się dążność do unikania przykrości, jaką by przypomnienie tych nazw za sobą pociągnąć mogło. Stąd też przykre wspomnienia podlegają ze szczególną łatwością umotywowanemu zapomnieniu.

Można na ogół rozróżnić dwa typy zapomnienia nazw, tj. jeśli nazwa sama porusza coś nieprzyjemnego, lub gdy się wiąże z czymś innym o podobnym działaniu.

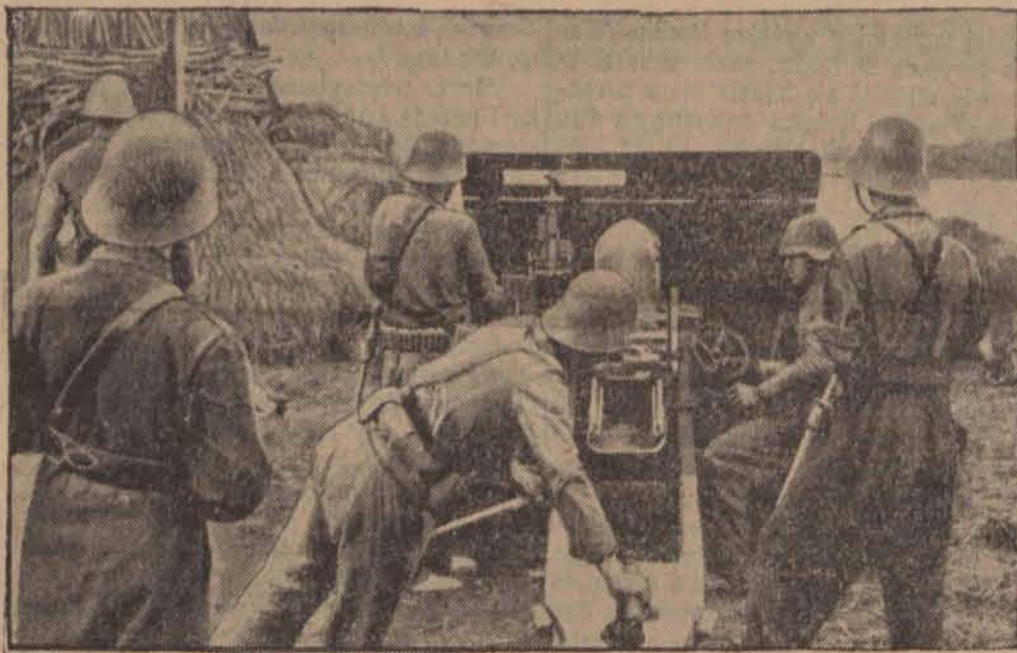
Należy tu podkreślić, że zapomnienie nazw bywa w wysokim stopniu zarażliwe. W rozmowie dwóch osób wystarcza często, by jedna oświadczyła, że zapomniała tę lub ową nazwę, aby również i drugiej osobie wypadła ona z pamięci. Tam jednak, gdzie zapomnienie udzieliło się w ten sposób, odnajduje się łatwo zapomniana nazwa.

Przemówienie się jest również w wysokim stopniu zarażliwe. I jeszcze jedno co nas niemiłe nieraz uderza. Często świadomie czy podświadomie staramy się z pewnych względów zataić istotną prawdę i skłamać. To nam się jednak nie udaje, gdyż zwykle pociąg do prawdy jest u ludzi

wiele silniejszym,

aniżeli to zazwyczaj przyjmujemy i prawda, jak przysłowiove sztydo z worka, sama na jaw wychodzi.

Przed bramami San Sebastian.

Bateria powstańców zajmuje pozycję naprzeciwko dworca San Sebastian.

Podbiegunowa diecezja. PRACA MISYJNA PRZY 70 ST. MROZIE.

Misjonarze pracujący na północno-wschodnich krańcach Kanady w Alasce, są rozsiadani na olbrzymich przestrzeniach. Wikariat Apostol. Yukon obejmuje terytorium dwukrotnie większe niż cała Francja, pozbawione przytem prawie zupełnie nowoczesnych środków komunikacji. Przytem warunki klimatu bardzo surowe w Alasce, w zimie mrozy dochodzące do 70 stopni — wszystko to utrudnia niezmiernie dzieło apostołstwa.

Jednak praca misyjna w wikariacie apostołskim w Yukon, w tej olbrzymiej podbiegunowej diecezji

stale się rozwija.

Misjonarz jest nie tylko duszpasterzem, ale spełnia równocześnie funkcje pioniera cywilizacji: jest architektem, lekarzem, rolnikiem i nauczycielem. Misjonarz buduje tu pierwsze drogi, zakłada pierwsze szkoły i szpitale. Niedawno protestancki uczonec, kanadyjski profesor M. Macoun mówi o pracy misjonarzy katolickich w Alasce: „W licznych swych podróżach po olbrzymich przestrzeniach Alaski przekonałem się, że

praca misjonarzy jest nieocenionym dobrodziejstwem dla tamtejszej ludności”.

Terytorium Wikariatu Apostołskiego w Yukon, które mogłoby pomieścić 80 milionów mieszkańców, liczy ich zaledwie 40 tysięcy. Są to zgromadzeni ludzie, pochodzący z różnych narodowości: Hindusi, Chińczycy, Japończycy, miejscowi Indianie itd. Większość mieszkańców około 32 tysięcy należy do różnych sekt protestanckich co utrudnia ogromnie pracę misyjną. Katolików jest tam

zaledwie 8 tysięcy.

I oto dla tej stosunkowo niewielkiej ilości wiernych rozsiadanych na olbrzymich przestrzeniach pracują misjonarze katolicyści wśród których jest 17 kapłanów, 14 braci zakonnych. Niejednokrotnie misjonarz, by dotrzeć do powierzzonej jego pieczy duchowej, musi przebyć olbrzymie przestrzenie wśród wielu trudów. W czasie ostatniej swej wizytacji pasterskiej tamtejszy wikariusz apostołski Mgr. Bunoz odwiedził parafie położone na przestrzeni 1500 kilometrów.

— 00 —

Odkopana świątynia Mitry w ogrodzie rzymskiego pałacu

W ogrodzie pałacu Berberini w Rzymie podczas prac wykopaliskowych, znaleziono niespodziewanie na głębokości trzech metrów pod ziemią doskonale zachowaną świątynię, zbudowaną na cześć boga perskiego Mitry.

Kult Mitry rozpowszechniony był w starożytnym Rzymie i prawdopodobnie wprowadzony został do Republiki za czasów Pompejusza, w roku 67 przed Chr. i rozwinął się następnie w epoce cesarstwa. Świądzący o tym świątynie perskie w Ostii, w San Clemente, w Termach Carasalli, w Santa Maria Capua Vetere. Aja odnalezioną obecnie świątynię ma kształt kwadratowy z rozmieszczonymi wzdłuż ścian wygodnymi łóżkami, gdzie wierni w pozycji leżącej oddawali, podczas ceremonii religijnej, kult bogowi Mitrze. Na ścianie frontowej znajduje się obraz, przedstawiający zasadniczy i kulminacyjny moment obrządku perskiego, polegający na zabiciu wola ofiarnego przez Mitrę. Sam bóg Mitry widnieje na ścianie tej odziany we wschodnią szatę. Obok Mitry leży pies, zlizujący krew ofiarną, która ma zapłodnić ziemię i przewyczyć

siły złe i tajemne.

Doskonale zachowanych jest poza tym dziesięć malowideł, uosabiających rozma-

Czy jesteś członkiem L.O.P.P.?

ite metamorfozy Apolla, wiozącego słoneczną kwadrygę.

Pisma włoskie wyrażają nadzieję, że zarząd zabytków i wykopalisk miasta Rzymu dołoży wszelkich starań, by zachować nowy, rzadki okaz świątyni perskiej na miejscu, gdzie go odkryto.

— 0 —

PODSŁUCHANE

DOCHÓD.

— Ile pan zarabiał rocznie młody człowiek? — Pięć tysięcy złotych. — To nieźle. Tyle też otrzyma moja córka! — Przepraszam, to są właśnie te pieniądze, o których mówiłem.

DOSŁOWNIE.

Skrzypek idzie wieczorem na koncert. — Dzisiaj będę grał wyłącznie dla ciebie. — Nie martw się, może jeszcze kto inny przyjdzie.

W SĄDZIE.

Mały Janek występuje w sądzie jako świadek. — Jak się nazywasz, moje dziecko? — Jan Pakulski. — Ile masz lat? — Dziesięć. — Religia? — Dostatecznie proszę pana

— 0 —

H. RABL

Powieść współczesna

STRESZCZENIE.

Słynny aktor Rummy dowiedział się od swojej dawnej kochanki Konstancji Bevergen, że pod czas pożaru teatru zginął ich syn Janek Wojciech, o którym myślał, że dawno nie żyje. Janka wychowywano w sierocińcu i nie znał on swej matki ani ojca. Z pożaru uratował go polski dziennikarz Marek, który dokonał szereg ciekawych zdjęć z plonącej widowni. Rummy tymczasem naprosto szukał zaginionego Janka.

Tak, to nie przedstawiało osobliwych trudności. Pan Heda otrzyma niezwłocznie wszelkie informacje w miarę tego, jak się uda zebrać wiadomości o pani Jan Bevergen. Za godzinę, dwie, przypuszczał nie nie później.

Rummy położył słuchawkę i wyciągnął się na kanapie, by odpocząć trochę. Lecz sen się ulotnił momentalnie. Synowie przygodnych kolegów rewiiowych, wszyscy chłopcy, których spotykał podczas wędrówki po całym świecie — a pamiętał ich wielu, bo bardzo lubił dzieci — wszyscy przesuwali mu się teraz przed oczami — silni, zdrowi, uśmiechnięci.

Wszyscy oni żyli, a jego chłopak?... Jak on wyglądał w ogóle? Czy był podobny do małego Sebastiana, występującego w zespole „Trzech Koron”, czy do syna Kinga Fitcha, czy do zuchwałego Jacka, którego widział kiedyś w Rzymie, w pantominie z życia kowbojów?...

Bezużyteczne i zupełnie bezsensowne wspomnienia tylko potęgowały jego rozpacz — wszak jego syn umarł.

Zerwał się nagle. A jeśli Janek już dawno jest u Konstancji?... To na pewno musi być mądry, energiczny chłopak, może potrafił się uratować bez obcej pomocy i już odszukał matkę...

Czuł, że się nogi pod nim chwieją, jednak nie usiadł: opanował chwilową słabość, podszedł do telefonu wewnętrznego i powiedział zwykłym spokojnym głosem:

— Tu Heda. Czy już są jakieś wiadomości o pani Bevergen?

— Tak jest, proszę pana — odpowiedział portier — właśnie w tej chwili...

— Zaraz zejść — przerwał Rummy.

— Proszę zamówić taksówkę. W silnym podnieceniu zapomnieli o windzie i popędził na dół, przeskakując po kilka stopni naraz.

Dowiedział się, gdzie mieszka pani van Bevergen i pojechał.

Przed hotelem „Excelsior” Rummy wy skoczył z taksówki i wbiegł do hallu. Skierował się szybkim krokiem do szefa recepcji, lecz zreflektował się po drodze, że wrócić i usiąść w kacie, gdzie stał duży gamitur mebli klubowych.

W ten sposób nie mógł się spotkać z Konstancją. Po krótkim zastanowieniu do szedł do przekonania, że jednak obowiązują go pewne względy w stosunku do tej kobiety i że nie ma prawa narażać jej na jakiegokolwiek przykrości ze strony męża, który nawet nie wiedział o jego istnieniu. Wobec tego musiał obrać inną drogę.

Skinął na boya.

— Dowiedź się, chłopcze, czy pan van Bevergen jest w domu.

Po paru minutach boy wrócił z odpowiedzią, że Bevergen wyszedł niedawno.

Rummy wzruszył ramionami, wyjął bilet wizytowy i wręczając go chłopakowi, rzekł:

— W takim razie zamelduj mnie pani Bevergen. Powiedz, że przyszedłem w pilnej i ważnej sprawie.

Boy znikł.

Rummy niedługo czekał. Uplętno jeszcze parę minut, wyczuł nagle, że ktoś się zbliża. Podniósł oczy: przed nim stała Konstancja zadyszana, silnie podniecona, przeżywała raz po raz, widać było, że nie może słowa wydobyć.

Podniósł się, wolno i smutno pokręcił głową. Była bardzo blada. Przebiegając nerwowo palcami, wypuściła torebkę, którą

ra z lekkim brzękiem upadła na podłogę. Rummy pochylił się odruchowo i podając upuszczoną torebkę, obrzucił Konstancję przelotnym spojrzeniem — teraz robiła wrażenie zupełnie spokojnej.

Jednak był to kamienny spokój i tylko ten, kto ją znał dobrze, wiedział, co się z nim kryje.

— Spodziewałam się... zaczęła cicho drżącymi lekko wargami i urwała.

Rummy stał w wycieczącej pozycji. — A ja się spodziewałem, że on już jest u ciebie — rzekł gdy Konstancja usiadła. Opuścił się na sąsiedni fotel i ciągnął oziębłym, nieprzyjaznym głosem: — Dzięki tobie przez czterdzieści lat byłem pewny, że chłopak dawno umarł... z biegiem czasu przyzwyczaiłem się do tej myśli... i teraz... gdybyś mnie zostawiła chociaż przy tym przeświadczeniu...

Zacięła się, nie odpowiadając. Wówczas wezbrała w nim fala gniewu i zmieniła wszystkie zapory. Mówił tak cicho, że tylko ona mogła zrozumieć. Na opanowanie głosu zużył resztki rozsądku i świadomości warunków, w jakich się znalazł obecnie, ale treść wymknęła się spod wszelkiej kontroli. Jego zarzuty były bezwzględne, jak słowa, w które ubrał, a kurczowo zaciśnięte dłoń, które trzymał na kolanach, trzęsły się jak przy silnym ataku gorączki.

Konstancja słuchała, a wszystkie zdania odbijały się od niej, nie trafiając do świadomości. W jakiejś głęboko leżącej komórce mózgu, niezajętej myślami o Jan ku, dzwiała się beznadziejność Romana, lecz wyczuwała to zdziwienie, jak gdyby było gdzieś poza nią.

— Wyrodna matka! — szyszała głos Hedy. — I ja cię kochałem kiedyś?... Ja?... Doprawdy nie rozumiem, jak to się

mogło stać... chyba tylko dlatego, że byłem bardzo młody i jeszcze bardziej głupi... Tak, byłaś zawsze przewrotna i wy rafinowana, zawróciłaś mi głowę, że za tobą świata nie widziałem!... — Chrząknął, by zamaskować cichy jęk i podjął, za nim zdążyła odpowiedzieć. — Czy chłopak z tobą mieszka?... Nie?... No, oczywiście, pozory to niestwierdzenie ważna rzecz, najważniejsza na całym świecie! Dla zachowania pozorów jak szczerze podrzucałaś dziecko obcym ludziom! Zrozumiałbym jeszcze, gdybyś chciała zatrzymać go dla siebie wyłącznie... gdyby tylko dla ciebie stawał pierwszy krok, uśmiechał się, wymawiał pierwsze słowa, gdybyś mogła obserwować, jak z dnia na dzień budził się w nim świadomość otoczenia! Ale tego nie było, boś musiała zachować pozory! W takim razie dlaczego nie oddałaś mnie dziecku na wychowanie? Dlaczego?... Jestem wolny od przesądów, takie względy nie odgrzewają u mnie żadnej roli. Dałbym mu wszystko, ach, mój Boże!... dziesięć, sto razy więcej niż trzeba! Nie puściłbym go na krok od siebie, nie byłby ciężarem, jak dla ciebie... Dlaczego schowałaś przede mną Janka, dlaczego mi napisała, że umarł?... Ooch!... — zgrzytnął zębami i pochylił się ku niej blisko. — Dlaczego sama wczoraj nie zginęła?... Ciesz się, uratowałaś swoje drogocenne życie!... Co cię obchodzi Janek, byle tybie było dobrze! Pozwoliłaś, by dziecko zostało strącone przez tłum, albo spaliło się żywem!... Gdybym wiedział, jaki diabeł w tobie siedzi, zabrałbym Janka tego samego dnia, kiedyś z mną zerwała, ani chwili nie zostawiłbym u ciebie!... — Urwał nagle, odchylił się ciężko na oparcie fotelu i smiertelnie zmęczony przymknął powieki. (D. c. n.)

Jutro cała Polska da dowód ZE PRAGNIE POMOC NIEWIDOMYM. Dwudniowa zbiórka na ociemniałych.

W dniach 13 i 14 września w całej Polsce, a 10 i 11 października na terenie województwa warszawskiego odbędzie się zbiórka na niewidomych, przeprowadzona przez Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi. Zakłady Towarzystwa w Łaskach pod Warszawą skupiają niewidomych ze wszystkich części kraju. Dzieci niewidome przechodzą tam kurs przedszkolny i siedmioklasową szkołę powszechną, otrzymując jednocześnie wychowanie i całkowitą opiekę w internatach. Po ukończeniu szkoły powszechnej niewidoma młodzież ma możliwość przygotowania się na miejscu do przyszłej pracy zawodowej w specjalnie zorganizowanych warsztatach: krawieckich, szewskich, garncarskich i pleceniarskich. Naprawdę inteligentni i zdolni mają udostępnione dalsze kształcenie się umysłowe. Oczywiście i w ciągu lat nauki rzemieślniczej przebywa nadal na miejscu w internatach, gdzie otrzymuje opiekę wychowawczą i lekarską, oraz całkowite utrzymanie.

Po przebyciu okresu szkolenia zawodowego wychowankowie mają do wyboru: albo pracować dalej w obrębie Zakładu albo rozpocząć życie bardziej samodzielne. W tym wypadku spieszą im z pomocą — w miarę potrzeby — Patronat, który w Warszawie, Chorzowie, Poznaniu i Wilnie opiekuje się niewidomymi, pozostającymi we własnych rodzinach. W Centrali przy ulicy Wolności znajdują się warsztaty, do których na pracę przychodzą właśnie niewidomi z miasta. Patronat w Łaskach ma pod opieką przede wszystkim tych niewidomych, którzy otrzymali przygotowanie do pracy i stanowią obecnie część personelu Zakładów.

Zadaniem Zakładów w Łaskach i Patronatów w Warszawie i w prowincji jest przygotowanie niewidomego do samodzielnego życia przez wyszkolenie go w dostępnym dla niego fachu, dzięki czemu niewidomy, zamiast być ciężarem społeczeństwa, staje się użyteczną w nim jednostką. Ponadto tym spośród niewidomych, którzy są chorzy, starzy, niezdolni, spieszy Patronat z najszerzej pojętą pomocą charytatywną — zarówno w zakresie potrzeb materialnych, jak i moralnych.

Oczywiście, dzieło to prowadzone przez Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi, potrzebuje znacznych funduszy, mogących pokryć koszty: wyżywienia, ubrania, wykształcenia, opieki wychowawczej i lekarskiej tak znacznej ilości osób. Walczy więc Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi z bardzo dużymi trudnościami. Zna-

czną pomocą jest mu Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek Służebnic Krzyża, które bezinteresownie i całkowicie poświęciło się pracy dla niewidomych. Prócz tego — pewna ilość osób świeckich, skupionych w Łaskach prowadzi tę pracę ideowo, bez żadnego wynagrodzenia, tylko za skromne utrzymanie. Dzięki temu ideowo i bezinteresownie pracującym personelowi mogą się zakłady wśród trudności ostać. Jednak i na najuboższe wyżywienie Zakładów nie wystarcza obecnie, a tym bardziej na ubranie niewidomych. Troska o to jest dzisiaj specjalnie palącą wobec zbliżającej się zimy, niewidomi wychowankowie Zakładów nie mają bowiem dość ciepłego ubrania, bielizny, obuwia itp. Dlatego też Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi zwraca się z gorącą i usilną prośbą do społeczeństwa o pomoc w postaci ofiar pieniężnych i w naturze, zwłaszcza podczas najbliższych dwóch dni kwety.

Wszelkie ofiary można nadsyłać na ulicę Wolność 4, a pieniądze przekazywać na konto PKO. Nr. 13.777.

Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi z ufnością oczekuje od społeczeństwa pomocy, — że nie pozwoli ono, by nadchodząca zima przyniosła niewidomym dzieciom i niewidomym młodzieży głód i chłód, które — wobec bardzo ciężkich warunków materialnych Zakładów — stoją już właściwie u ich progu.

Z POLSKIEGO TOW. KRAJOZNAWCZEGO.

Podaje się do wiadomości członków Towarzystwa, że Zarząd Miejski w Łodzi przyjmując do dnia 15 bm. rapy na trzydniową wycieczkę do Łowicza w dniach 2, 3, i 4 listopada. Wyjazd we czwartek 1 listopada wieczorem, powrót w niedzielę 4 listopada. Koszt przejazdu 16.90 zł. dla pracowników miejskich. Zapisy: Plac Wolności 14, I piętro, pokój 18, tel. 218-01 w godzinach od 8 do 14.

KURS DLA LEKARZY.

W dniach od 14 do 19 bm. odbędzie się w Łodzi kurs dla lekarzy z ratownictwa przeciwwązowego. Wykłady będą się odbywały w lokalu III oddziału straży ogniowej, Siemkiewicza 54, parter, w godzinach od 8 do 13 oraz od 15 do 18. Otwarcie kursu nastąpi 14 bm. o g. 8 rano.

Program „Obchodu Winobrania” w Zaleszczykach 15—27 września 1936 r.

Tegoroczny program „Obchodu Winobrania” w Zaleszczykach opracowany został b. starannie i jak widzimy przygotowywany dla przyjeżdżających szereg b. oryginalnych i interesujących imprez.

W dniu 15 bm. tj. w dniu rozpoczęcia zjazdu nastąpi otwarcie wystawy owoców zaleszczyckich. 16 bm. otwarta będzie wystawa przemysłu ludowego. 18 i 19 bm. odbędzie się spływ kajakowy po Dniestrze. 20 bm. pochod grup regionalnych i dożynki (winobrania) 23 bm. pokaz tańców i chórów ludowych. 26 bm. noc nad Dniestrzem. 27 bm. zawody konne, wojskowe i wioślarskie.

Jak się dowiadujemy, protektorat nad „Obchodem Winobrania” zgodził się przyjąć premier i minister spraw wewnętrznych — gen. Felicjan Sławo-Składkowski.

Wszyscy uczestnicy zjazdu korzystać będą na podstawie kart Ligi Popierania Turystyki z 66 proc. niżki kolejowej oraz 50 proc. niżki w opłatach za udział w imprezach i widowiskach.

Dodać należy, że na czas trwania zjazdu przysługuje wszystkim zwolnienie z taksy klimatycznej w Zaleszczykach.

Polskie Biuro Podróży „ORBIS” Oddz. w Łodzi, Piotrkowska 65 tel. 101-01, 101-20

Zjazd masowy na Targi
WOŁYŃSKIE
13—27/IX 75% niżki
w drodze powrotnej

3 i 4 tygodniowe pobyty
ryczałtowe
w Muszynie

Masowy zjazd do
ZAKOPANEGO
14/IX—30/X 66% niżki

Zjazd na obchód
WINOBRANIA
15—28/IX 66% niżki
w Zaleszczykach

nomadka do ust i rós **CÉDIB** PARIS — niedoścignione!

POCIĄG POPULARNY DO WARSZAWY na mecz POLSKA - NIEMCY zł. 5.50 w obie strony. Odjazd i powrót, o godzinie w dn. 13 września

Wyłączna sprzedaż biletów wejścia na mecz.

WAGONS-LITS/COOK Łódź, Piotrkowska 68, tel. 170-70

Wrzosi — symbol jesieni rozgościł się na polach.

ŁÓDŹ 12.9. Lato ma się już ku końcowi. Dni słoneczne są już tylko wspomnieniem. Rozpanoszyły się na dobre wichry i deszcze.

Tak, to przecież wrzesień! Wakacje skończone. Wszyscy wracają na swe placówki szarej, codziennej pracy i to z ochotą, z nowym zapasem sił, jak nabrali podczas wycieczek.

Wszystko wraca do normalnego trybu. To właśnie najlepszy dowód, że okres wypoczynkowy — letniskowy kończy się, że lato ucieka od nas i każe nam tęsknić za sobą przez cały rok.

A jeszcze jeden symbol jesienny na polach się rozgościł — wrzosi. Piękny jest widok kwitnących wrzosi, ale zarazem dziwnie smutny, poważny prawdziwie jesienny.

Wielu będzie żałować lata i tęsknić do

Zapisy do 2-letniej Szkoły Przemysłowo-Gospodarczej typu licencjowego i rocznej Przemysłowej w Gospodarstwie Rolniczym przyjmują kancelaria
SZKOŁY GOSPODARCZEJ
Wodna 40, tel. 177-73

HALLO KANIOWCZYCY I ŻELIGOWCZYCY.

Zarząd Związku Kaniowczyków i Żeligowczyków Okręgu Łódzkiego wzywa wszystkich członków do wzięcia udziału w powitanii powracających oddziałów wojskowych garnizonu łódzkiego z manewrów.

Zbiórka dnia 15 września b. r. o godz. 15.30 przy ulicy Rzgowskiej obok toru kolejowego. Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

następnego. Ale pociesmy się, że nasza polska jesień ma także bardzo wiele uroku i powabu.

REJESTRACJA UCZESTNIKÓW WALK O SŁASK.

Zarząd Grupy Stow. Powstańców Śląskich „Legion Śląski” w Łodzi komunikuje, że w porozumieniu z Zarządem Głównym przedłożył termin rejestracji do dnia 25 bm. Wzywa więc wszystkich tych, którzy brali udział w pracy nad przyłączeniem Śląska Górnego i Cieszyńskiego do Polski (powstania akcja plebiscytowa i t.p.) członków i nieczłonków ażeby w tym terminie zgłosili się w lokalu słowarskiej celem rejestracji. Członkowie Zarządu dyżurują w poniedziałki, środy i piątki od godziny 19 do 20 min. 30 w lokalu przy ul. kpt. pilota Żwirki Nr. 4 (telefon Nr. 234-02).

ROZPOCZĘCIE HARCERSKIEGO „WYŚCIGU PRACY”.

Zgodnie z zarządzeniem władz harcerskich, z początkiem roku szkolnego rozpoczyna się trzyletni harcerski „wyciąg pracy”. Rozpoczęcie tej akcji stanowić będzie „wyciąg wycieczek harcerskich”. W niedzielę w dniach 13 i 20 bm. wyruszą na wycieczki

wszystkie zastępy harcerskie.

W czasie wycieczek odbędzie się uroczysty apel połączony z uroczystym przystąpieniem harcerzy do „wyciągu pracy”.

Wszystkie zastępy przesyła do naczelnika harcerskiej karty pocztowej z odpowiednią treścią, świadczącą o gotowości przystąpienia do „wyciągu pracy”. Kart takich nadejdzie do naczelnika harcerskiej około 5.800.

Komu się szczęście uśmiechnęło? Pełna tabela wygranych.

W trzecim dniu ciągnięcia loterii główne wygrane padły na następujące numery:

PIERWSZE CIĄNIENIE.

10.000 zł. 36662 100842.
5000 zł. — 20842 41026.
2.000 zł. — 149 25894 57897 62162
67045 70777 84219 97738 132141 182580
157346 190417.
1000 zł. — 2835 3547 6246 8887
10195 10254 40664 48113 52184 62639
78215 78118 81259 92724 94472 95884
96441 120948 127485 139864 154010
159385 161817 168862 170566 177900
184206 39510.

WYGRANE PO ZŁ. 200.

6 17 65 333 565 605 17 64 752 90 880 921 11449 215
365 457 527 74 82 631 89 724 42 82 954 94 2006 169 676 740
826 991 3260 754 905 418 76 104 92 221 34 38 39 391 449
517 637 44 88 720 28 79 307 11 36 907 20 3071 158 61 299
345 498 652 779 842 926 6155 320 84 794 802 306 661 812
612 27 716 823 957 92 66 18036 79 29 272 95 98 325 35
94 419 784 9016 79 234 399 426 657 800 963 79
10131 501 706 844 89 920 57 11086 284 321 411 64 800
6 950 12153 201 88 381 510 641 979 91 94 827 13286 319 616
59 807 30 1520 391 128 448 611 53 875 16057 103 249 336
541 611 53 811 971 17071 152 801 213 578 403 609 78 18182
4007 558 70 745 865 903 86 19045 291 581 908
20184 212 32 81 390 457 747 78 853 921 21107 29 31
356 48 94 411 311 77 849 998 22116 211 56 42 445 63
793 906 9 23101 381 619 707 833 24190 177 84 516 431 579
308 46 77 868 996 23055 66 77 148 227 58 326 661 812
47 993 26005 474 542 903 44 21727 42 251 360 423 592 884
91 99 28029 107 73 410 86 517 786 29063 128 92 236 320
654 83 516 763 77 881
30062 188 448 748 49 303 964 32479 512 666 71 17 29 57
17 95 398 674 748 49 303 964 32479 512 666 71 17 29 57
841 26 436 514 915 41 33023 303 493 843 923 85 24111 21 47
260 78 426 532 72 510 37 601 85 998 35194 300 409 70 772
838 75 953 36167 103 43 309 662 77 148 227 58 326 661 812
1224 23 400 66 649 73 765 851 52 72 994 39029 141 54 250
318 526 51 92 650 96 922 89
40094 344 48 696 10203 123 63 222 320 62 651 94 719
42137 200 524 77 626 758 807 39 954 43015 368 700 85 890
44036 198 297 379 45508 25 879 931 72 46026 87 107 35 480
908 23 719 41 47153 235 58 312 21 49 409 16 825 39 913
48088 537 783 861 49042 119 478 308 43 675 720 5028 346
473 572 87 749 95 968
51013 69 90 472 583 600 25 758 870 52117 42 260 428
817 924 53136 91 224 477 624 31 743 54149 428 85 560 634
74 705 77 837 95 997 35129 71 240 435 82 679 748 96
872 908 36018 272 385 469 529 713 56 846 47 904 57104 235
446 550 80 94 604 67 810 31 555 580 24 96 129 73 59 347
495 911 16 59117 68 416 50 95 613
60024 260 85 445 538 723 95 963 61020 193 262 436 94
538 660 93 676 98 6235 29 4 18 212 35 63 314 492 544 669
79 801 935 63066 103 43 309 662 77 148 227 58 326 661 812
791 842 903 32 67 65249 40 625 41 72 88 717 23
888 66013 161 218 67014 81 100 233 948 51 830 902 68102
232 373 614 44 721 27 69017 46 99 14 791 201 414 607 40
70212 50 395 440 47 536 41 605 93 702 876 357 71116 84
738 85

DRUGIE CIĄNIENIE.

25.000 zł. Nr. 87631.
10.000 zł. Nr.: — 137366, 165599.
5000 zł. Nr.: 109782 171528.
2000 zł. Nr.: — 17259 50098 61636
75996, 82584, 84772 92152 95606
96069, 139227 154229 158705.
1000 zł. — Nr.: 5876 1054 16889,
19481 26003 28960 45176 85205 87457
86419 91310, 102064 107093 115463
115048 122428 182571 140997 142973,
167905 169858 179804.

WYGRANE PO ZŁ. 200.

234 46 699 70 1489 720 813 911 2107 593 906
3003 67 70 194 202 447 548 797 4384 557 5061
304 512 36 649 750 619 639 902 74 7330 650 808
80048 210 811 947 9005 242 75 619 25
10331 622 834 11032 197 727 810 42 12107 421
583 667 922 49 13178 305 491 540 75 716 89 963
14067 246 325 29 35 725 15178 268 590 799 962
16020 476 941 17457 513 638 18056 603 19064 380
20083 189 220 400 713 34 969 21106 499 559
89 962 22026 139 403 821 50 24050 175 308 607
779 2426 77 130 236 572 679 816 25314 409 77
626 75 839 66 912 84 26053 85 100 359 402 761
98 910 97 27219 795 823 28019 138 236 340 451
704 29001 195 648 917
30835 31163 709 99 926 32143 291 781 961
85 84236 86 559 35141 462 36085 628 41 934
37890 432 634 38050 129 540 69 999 39031 181
203 95 435 636
40783 106 63 430 80 587 816 41295 387 573
647 42248 561 911 43260 815 49 44028 35 230
445 45132 501 671 969 46086 113 310 416 765
47210 406 639 48789 909 49086 166 275 649
841 67 981
50169 556 58 627 767 956 51251 309 93 436
616 48 842 52668 58254 480 54843 55384 402
587 747 58 985 57314 49 402 724 907 15 5817
21 328 408 2 949 59082 68 240 860 466 826
954 78
60148 580 743 61279 425 64 562 819 62408
752 812 63209 79 972 64077 350 437 520 748
65011 109 206 59 841 481 66075 242 887 77
67029 87 67 163 255 96 557 619 768 894 68842
75 69004
70087 340 551 635 786 894 71298 757 975
72000 78 102 816 81 500 06 96 708 802 998
74226 919 75032 122 43 6507 719 996 76181
782 824 77042 323 78 459 581 623 78045 237
308 678 772 830 969 79108 263 493 602
80102 200 33 323 85 402 82222 85 362 77 419
81215 481 559 751 85 802 82222 85 362 77 419
928 83126 881 891 1070 116 521 697 04 85174
95004 953 76 96568 96 711 46 97271 95 390
417 681 894 98061 242 96 350 489 520 93 678
734 55 984 99065 125

TRZECIE CIĄNIENIE.

WYGRANE PO ZŁ. 200.

142 602 1235 327 554 93 745 888 2029 75
566 3209 574 635 46 869 4089 658 729 923 5170
501 771 977 6025 26 143 618 868 7126 89 238
85 340 472 754 8085 213 506 29 692 753 808
34 74 940 9266 501 08 58 822
1011 218 399 477 602 733 930 11101 616
12115 72 272 350 676 13197 356 815 38 40 919
98 14771 918 15120 202 16207 27 28 361 579
87 736 987 17818 18172 284 658 756 67 10034
396
20000 48 602 45 760 21126 76 592 611 23000
135 207 329 428 92 2397 967 408 364 578 916
25222 26081 388 672 27298 27298 23201 469 75
94 592 29089 104 286 337 38 417 541 85 815
938
30061 975 31089 268 442 504 701 861 925
32180 258 665 33014 399 557 34033 257 97
402 93 786 960 35348 99 680 878 36154 236
516 834 37076 280 360 552 820 910 88 38587

ŚWIAT NA KLISZY FOTOGRAFICZNEJ.

Na trasie powrotu Naczelnego Wodza do kraju Zbiórka w Anglii dla Madrytu

Do Warszawy wrócił z podróży do Francji generalny Inspektor Sił Zbrojnych gen. dywizji Edward Śmigły-Rydz wraz ze swym otoczeniem. Wracającego do kraju Naczelnego Wodza po spełnieniu niezwykle doniosłej misji witali na trasie biegu pociągu przedstawiciele całego społeczeństwa ze sztafetami, wszystkie władze i organizacje społeczne. Na granicy w Zebrzydowicach Naczelnny Wódz został powitany przez przedstawicieli rządu w osobach ministra Urlicha, ministra Romana, wiceministra Głuchowskiego i wojewodę Grażyńskiego. Następnie odbyły się niezwykle uroczyste i częściowo wzruszające powitania gen. Rydza-Śmigłego na wszystkich ważniejszych stacjach linii kolejowej, którą przejeżdżał nadzwyczajny pociąg. Miasta przez które przejeżdżał Wódz, dworce kolejowe oraz trasa były bogato udekorowane emblematami państwowymi. Uroczystości i serdecznie witał wodza lud śląski ustami marszałka sejmu śląskiego dr. Grzesika, poczem już odbyły się powitania w Zawierciu, Częstochowie, Kołuszkach i na wielu innych stacjach, na których zebrana ludność oddawała hołd spadkobiercy idei Wielkiego Marszałka. Transparenty: niech żyje Wódz Naczelny! niech żyje naród z wojskiem i wojsko z narodem świadczyły o głębokim przywiązaniu całego narodu dla naszej walecznej armii i dostojnego piasztuna na szczytach siły zbrojnej gen. Rydza-Śmigłego. Specjalnie uroczyste powitanie zgotowała Naczelnemu Wodzowi Warszawa. Na bogato udekorowanym dworcu kolejowym zgromadził się cały rząd z premierem: gen. Stawoj Składkowski na czele, generałowie, duchowieństwo oraz wszystkie stany reprezentowane przez niezliczone tłumy ludności. Wśród entuzjastycznych okrzyków powitalnych, Wódz Naczelny przeszedł przed frontem kompanii honorowej, następnie zaś przejechał triumfalnie ulicami miasta, udekorowanymi specjalnie wzniesionymi masztami wśród tego samego niegasnącego entuzjazmu. Zdjęcie nasze przedstawia moment powitania gen. Rydza-Śmigłego przez marszałka sejmu śląskiego dr. Grzesika na dworcu w Katowicach.

Niezależna Partia Pracy (Independent Labour Party) urządziła zbiórkę dla rządu madryckiego. Sekretarz partii Fenner Brockway przed stołem z instrumentami lekarskimi.

Po zaręczynach.

Księżniczka Julianna holenderska nastąpiła tronu w towarzystwie swego narzeczonego księcia Bernarda Leopolda von Lippe po oficjalnym ogłoszeniu zaręczyn. W tle: królowa Wilhelmina holenderska.

Znakomita artystka francuska w Warszawie

W związku z organizowanym przez Związek Propagandy Turystycznej „Tygodniem Warszawy” przybyła wraz z zespołem słynnej paryskiej Komedii francuskiej jedna z najznakomitszych współczesnych artystek Cecil Sorrel. Zdjęcie nasze przedstawia p. Sorrel na scenie operetki warszawskiej po wręczeniu jej w dowód hołdu przez zespół artystów scen stołecznych bukietu róż.

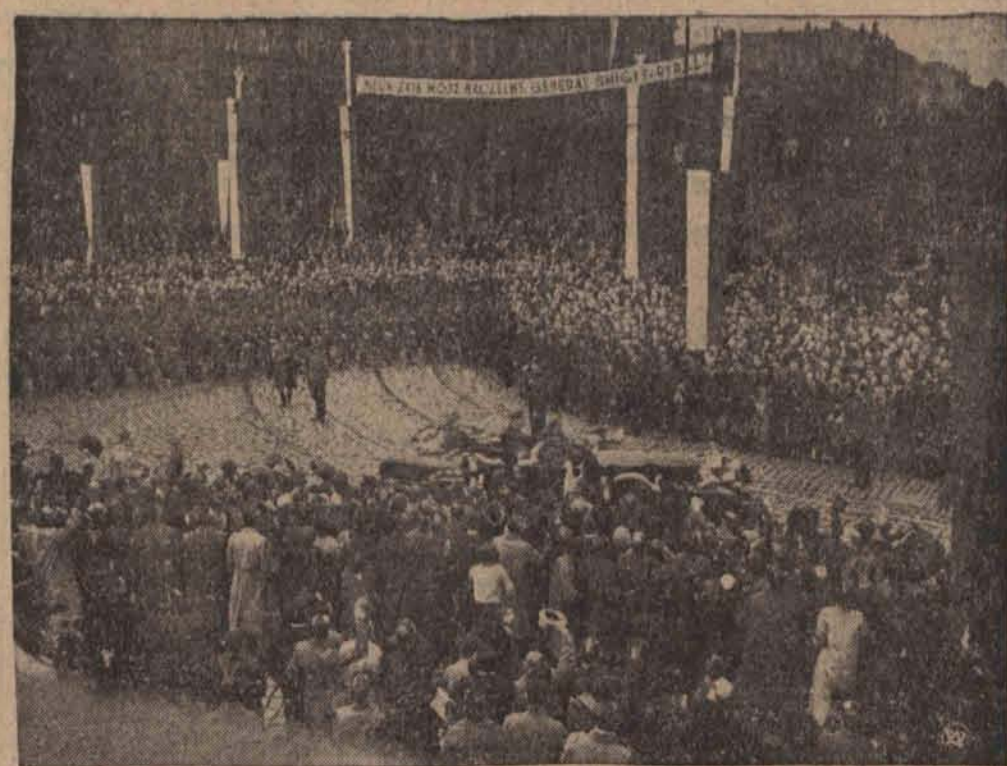
Czy jesteś członkiem L.O.P.P.?

Gen. Śmigły Rydz po przybyciu do Warszawy przechodzi przed frontem generałów i oficerów zgromadzonych na dworcu.

Moment powitania gen. Śmigłego Rydza przez ministra spraw zagranicznych Becka.

Gen. Śmigły Rydz wśród szpalierów organizacji wojskowych i społecznych posuwa się w samochodzie ulicami miasta w kierunku swego mieszkania.

Wzruszający i pełen bezpośredniości moment powitania gen. Śmigłego Rydza przez działkę na stacji w Kołuszkach.

Moment wręczenia na dworcu kolejowym w Częstochowie przez delegację ludności województwa kieleckiego wienca ze zboża, jako symbolu pracy ludności rolniczej polskiej.

Tłumy ludności Warszawy oczekujące przed dworcem głównym na przyjazd Naczelnego Wodza.